ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 29 ΝΟΕΜΒΡΗ 1974
Χρόνος Α΄ — Ἀριθ. φύλλου 5
Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 4
Γραφεῖα: ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 77
Τηλέφωνο 610.704
ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

αγωνιστικη πορεια

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Στὴν 2η σελίδα:
ΜΟΝΑΡΧΙΑ: Στὴν ὑπηρεσία τῶν μονοπωλίων καὶ τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ
Ἀναδημοσίευση ἀπὸ τὴν «Μαμὴ» παράνομη ἐφημερίδα τῆς ΟΣΕ στὴ περίοδο τῆς δικτατορίας

ΟΧΙ ΣΤΗ ΜΟΝΑΡΧΙΑ

Τὰ ἀστικὰ κόμματα ἀνοίγουν τὸ δρόμο γιὰ τὴν ἐπιστροφὴ τοῦ Κωνσταντίνου

Μέσα σ' ἕνα κλῖμα ἀσταθοῦς ἰσορροπίας ἀνάμεσα στὶς διάφορες ἀντιμαχόμενες ἀστικὲς μερίδες ἐξελίσσεται ἡ ἀπόπειρα παλινόρθωσης τῆς Μοναρχίας. Μόνο ἡ χλιαρὴ στάση τῶν πολιτικῶν δυνάμεων ποὺ ἀντιτίθενται στὴ Μοναρχία ἐπιτρέπει στὴν Κυβέρνηση νὰ διατηρεῖ τὴ συνοχή της, ἐνῶ τὸ παρασκήνιο καὶ τὰ παζαρέματα δίνουν καὶ παίρνουν μέσα στοὺς κόλπους της.

Ἡ καραμανλικὴ «Νέα Δημοκρατία» ἔχει καταφύγει στὴν ταχτικὴ τῆς «οὐδετερότητας» γύρω ἀπ' τὸ Πολιτειακὸ γιὰ νὰ κρατήσει ἔλες τίς κλίκες τῆς Δεξιᾶς συσπειρωμένες γύρω της. Μέσα της διαπληκτίζονται ἀπ' τὴ μιὰ μεριὰ τὰ φιλομοναρχικά, συντηρητικὰ στοιχεῖα ποὺ εἶναι δεμένα μὲ τὰ ἀνάκτορα κι' ἀπ' τὴν ἄλλη τὰ νέα τεχνοκρατικὰ στελέχη πού θέλουν νὰ ἐλέγχουν κομματικὰ καὶ τὴν κυβερνητικὴ καὶ τὴν προεδρικὴ ἐξουσία. Τελικὰ ὅμως τίς θέσεις—κλειδιὰ μέσα στὴ Ν. Δ. συνεχίζουν νὰ τίς ἔχουν τά παραδοσιακὰ στελέχη. Αὐτὰ εἶναι ποὺ ἐξασφάλισαν καὶ τίς «γέφυρες» μὲ τὴ χούντα, τὴν «ἑνότητα στρατοῦ καὶ λαοῦ». Γι' αὐτὸ τὸ κομμάτι πού προτιμάει «προεδρικὴ δημοκρατία» ἀναγκάζεται νὰ ὑποταχτεῖ στὴ στάση «οὐδετερότητας» ποὺ εὐνοεῖ οὐσιαστικὰ τὴν φιλομοναρχικὴ μερίδα. Ἡ «οὐδετερότητα» τοῦ Καραμανλῆ λύνει τὰ χέρια στοὺς μοναρχικούς νὰ χρησιμοποιοῦν τὸν κρατικὸ μηχανισμὸ (μέσα προπαγάνδας κλπ.) γιά τὴν ἐκστρατεία της.

Μέσα στὸ κλῖμα «ἡπιότητος», δηλαδὴ συνδιαλλαγῆς ἔχουν πέσει καὶ τὸ ΠΑΣΟΚ καὶ τὰ δύο Κ.Κ.Ε. Παρ' ὅλο ποὺ στὰ λόγια δίνουν βαθύτερο περιεχόμενο στὸν ἀγώνα γιὰ τὴν ἀπόκρουση τῆς Μοναρχίας καὶ τὸν συνδέουν μὲ ἀπόρριψη τῶν σχεδίων τοῦ Καραμανλῆ, γιὰ ἐνισχυμένη ἐκτελεστικὴ ἐξουσία, στὴν πραγματι κότητα δὲν προωθοῦν τέτοιο ἀγώνα. Ὁ κ. Ἡλιοῦ, ὅπως πάντοτε ὁ πιὸ ἀπροκάλυπτα δεξιός, ἔσπευσε νὰ δηλώσει ὅτι τὸ θέμα τοῦ πολιτεύματος πρέπει νὰ λυθεῖ χωρὶς ὀξύτητα! Καθόλου περίεργο τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ ἐπίσημη («Ἀριστερὰ») ἀποζητάει μιὰ πλατειὰ ἀντιμοναρχικὴ συμμαχία ἀπὸ τὸν ἑαυτό της μέχρι τὴν «Προεδρικὴ» Δεξιά. Λὲς καὶ τὸ περιεχόμενο τῆς ἄρνησης τῆς Μοναρχίας μπορεῖ νὰ εἶναι τὸ ἴδιο γιὰ τὶς λαϊκὲς δυνάμεις καὶ γιὰ τοὺς ΕΡΕτζῆδες.

Τὸ ἀποτέλεσμα ὅλων αὐτῶν εἶναι ὅτι αὐτὴ τὴ στιγμὴ δὲν προβάλεται ὀργανωμένη ἀντίσταση στὴν ἐκστρατεία τῶν μοναρχικῶν ἀπὸ κανένα κόμμα. Οἱ βασιλικοὶ κινητοποιοῦνται καὶ δημαγωγοῦν, ἐκβιάζουν ρίχνουν ἄφθονο χρῆμα ἰδιαίτερα στὴν ἐπαρχία. Καὶ ἡ Δεξιὰ ἀφήνεται ἀνενόχλητη νὰ ξεπεράσει τὸν σκόπελο τῆς ἐσωτερικῆς διαμάχης χωρὶς ζημιὲς νὰ κάνει ἄλλο ἕνα βῆμα πρὸς τὴν σταθεροποίησή της στὴν ἐξουσία.

Οἱ συνεπεῖς ἀγωνιστὲς ἔχουν καθῆκον νὰ δραστηριοποιοῦν στὴ μάχη ἐνάντια στὴ Μοναρχία, ἐνάντια στὴν παραπέρα ἐδραίωση τῆς νέας Καραμανλοκρατίας.

«Ἦτο φυσικό, ὅπως καὶ τόσοι ἄλλοι ἐξόριστοι συμπατριῶται, νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν Πατρίδα τὴν ἑπομένην τῆς καταρρεύσεως τοῦ δικτατορικοῦ καθεστῶτος, ἐναντίον τοῦ ὁποίου πρωτοστάτησα καὶ ἠγωνίσθην».

ΚΛΙΚΕΣ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ

Μέσα στοὺς ἴδιους τοὺς μοναρχικοὺς ἐμφανίζονται δυὸ βασικὲς τάσεις.

Ἡ μία, (Τζανετῆς κλπ.) προωθεῖ τὸ βασιλιὰ σὰν «ἀντιστασιακό», προβάλει «ἀντιχουντικὰ» παράσημα καὶ ὑπόσχεται θρόνο «σκανδιναβικοῦ τύπου».

Ἡ ἄλλη (Κουρούκλη κ.λ.π.) συνδέεται περισσότερο μὲ τὴν παραδοσιακὴ καμαρίλα, θέλουν τὸ βασιλιᾶ ρυθμιστὴ καὶ κέντρο ἐξουσίας.

Σ' αὐτὲς τὶς συνθῆκες ἐσωτερικῆς διαμάχης ἡ Δεξιὰ ἔχει ἀπόλυτη ἀνάγκη ἀπὸ κλῖμα «ἠρεμίας, κατανόησης καὶ συνύπαρξης» γιὰ νὰ συμβιβάσει τὶς ἀντιθέσεις στοὺς κόλπους της καὶ νὰ ἐπιβάλει τὴ «λύση» ποὺ τὴ βολεύει. Αὐτὸ τὸ κλῖμα φροντίζει νὰ ἐξασφαλίσει ἡ ἀντιπολίτευση μὲ τὴ στάση της. Χαρακτηριστικὸ εἶναι οὔτε ἡ πολυδιαφημισμένη «μάχη τῆς τηλεοράσεως» δὲν πρόκειται νὰ γίνει γιατὶ ἡ ἀντιπολίτευση συμφώνησε νὰ μὴν ἐμφανιστοῦν οἱ ἡγέτες της.

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑΚΑ ΠΑΖΑΡΕΜΑΤΑ

Ἡ ΕΚΝΔ ἔτσι κι ἀλλιῶς κρατάει τέτοια ἀντιμοναρχικὴ στάση ποὺ δὲν διαφέρει σὲ τίποτε ἀπὸ τοὺς καραμανλικοὺς τεχνοκράτες ὑποστηρικτὲς τῆς «Προεδρικῆς Δημοκρατίας». Φυσικὸ εἶναι ἑπομένως νὰ συμμετέχει στὰ παρασκηνιακὰ παζαρέματα, ὅπως καὶ οἱ διάφορες κλίκες τῆς Δεξιᾶς, παρὰ νὰ συμμετέχει σὲ ἀντιμοναρχικὸ ἀγώνα.

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΗΝ «ΗΒΗ»

Οἱ ἀπεργοὶ μιλοῦν στὴν «αγωνιστικη πορεια»

Ἡ πρώτη ἀπεργία μετὰ τὶς ἐκλογὲς εἶναι αὐτὴ ποὺ ἔγινε ἀπὸ ἐργάτες καὶ ἐργάτριες τοῦ ἐργοστασίου «ΗΒΗ» τὸ Σάββατο 23)11 καὶ ἔληξε τὴ Τετάρτη 27)11.

Οἱ μισθοὶ πείνας γιὰ οἰκογενειάρχες πολυμελῶν οἰκογενειῶν, ὁ ἐξευτελιστικὸς κανονισμὸς ἐργασίας, οἱ ἀφόρητες συνθῆκες δουλειᾶς στὸ ἐργοστάσιο, τὸ χτύπημα τῶν πρωτοπόρων ἐργατῶν μὲ ἀπολύσεις ἦταν τὰ βασικὰ αἰτήματα τῶν ἐργατῶν ποὺ μετὰ ἀπὸ ἀνεπιτυχεῖς προσπάθειες συνδιαλλαγῆς μὲ τὴν ἐπιχείρηση, τοὺς ὑποχρέωσε νὰ χρησιμοποιήσουν σὰν ὅπλο τους τὴν ἀπεργία.

Συζητώντας μὲ ἀπεργὸ τοῦ ἐργοστασίου μᾶς εἶπε τὰ ἑξῆς:

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πῶς ξεκίνησε ἡ ἀπεργία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ἡ σημερινή μας ἀπεργία εἶναι ἀποτέλεσμα δουλειᾶς ποὺ ἔχει ἀρχίσει ἀπὸ τὴν περίοδο τῆς χούντας. Τὰ ἴδια προβλήματα, ὅσο ἀφορᾶ τὸ ὕψος τοῦ μεροκάματου, τὶς συνθῆκες δουλειᾶς κλπ. ἀντιμε-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΓΗΝ 3ΗΝ ΣΕΛ.

Ἀπεργοὶ καὶ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Συμπαράστασης ἔξω ἀπ' τὸ Ἐργοστάσιο «ΗΒΗ»

ΚΥΠΡΟΣ: Ἐργατιὰ καὶ προσφυγιὰ πληρώνουν τὰ σπασμένα

Στὸ πρῶτο μέρος τῆς ἔρευνας γιὰ τὴν Κύπρο, ποὺ δημοσιεύτηκε στὸ προηγούμενο φύλλο τῆς ἐφημερίδας μας, φανερώσαμε τὸν πολιτικὸ χαρακτῆρα τοῦ προβλήματος τῶν προσφύγων. Καὶ δείξαμε μὲ συγκεκριμένα στοιχεῖα ποὺ δὲν ἦταν τίποτε περισσότερο, ἀπὸ τὴν ἴδια τὴ φωνὴ Κυπρίων ἀδελφῶν, πῶς καὶ μὲ τί μεθόδους ἡ τραγωδία τῆς προσφυγιᾶς γίνεται στὰ χέρια τῶν ἰμπεριαλιστῶν καὶ τῆς ντόπιας ἀντίδρασης, ὅπλο γιὰ τὴν προώθηση καὶ ἐπιτυχία τῶν ἀντιλαϊκῶν τους σχεδίων. Σήμερα στὸ δεύτερο μέρος τῆς ἔρευνας, τὸ ἴδιο πρόβλημα μπαίνει μέσα ἀπ' τὴ διαδικασία ἀνταλλαγῆς τῶν αἰχμαλώτων καὶ μέσα ἀπὸ τὴ διαδικασία γιὰ τὴν ἀνασύνταξη τῆς Κυπριακῆς οἰκονομίας. Ἀπ' ὅλες αὐτὲς τὶς ἀποκαλύψεις, ἕνα εἶναι τὸ γενικὸ ἀρχικὸ συμπέρασμα: Ποσοφυνιὰ καὶ Ἐργατιὰ πληρώνουν τὰ σπασμένα.

ΚΑΛΥΜΜΕΝΗ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΘΥΣΜΩΝ

Τὸ ζήτημα τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν αἰχμαλώτων εἶναι αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ εὐαίσθητα προβλήματα τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Ἑκατοντάδες οἰκογένειες ἔχουν χωριστεῖ στὰ δυό. Μανάδες περιμένουν μὲ ἀγωνία τοὺς γιούς τους. Κι ὅλοι ἐλπίζουν. Κι ἀγωνιοῦν καὶ ζητᾶνε νὰ γυρίσουν ἀμέσως πίσω οἱ δικοί τους. Εἶναι κι οἱ ἄλλοι, ποὺ δὲν τὸ ξέρουν ἀκόμα ἂν ὁ δικός τους ζεῖ ἀκόμα ἢ μήπως καὶ δὲν ὑπάρχει πιά. Εἶναι οἱ ἀγνοούμενοι. Γι' αὐτὸ ἡ ἀπαίτηση εἶναι γενική. Νὰ γυρίσουν πίσω οἱ αἰχμάλωτοι. Ὅσο γίνεται πιὸ σύντομα. Χωρὶς καθυστέρηση. Κανένας δὲ μπορεῖ νὰ ἀδιαφορήσει γι' αὐτὴ τὴν ἀπαίτηση. Ναί πράγματι, οἱ αἰχμάλωτοι πρέπει νὰ γυρίσουν στὰ σπίτια τους Κι ὅπως εἶναι γνωστό, σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις ἀκολουθεῖται ἡ διαδικασία «ἀνταλλαγῆς τῶν αἰχμαλώτων».

Ἐδῶ ἀκριβῶς γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ πλέκεται μιὰ κακούργα συνωμωσία σὲ βάρος ὁλόκληρου τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Ἡ δικαιολογημένη εὐαισθησία τοῦ λαοῦ πάνω στὸ πρόβλημα, γίνεται ἀντικείμενο ἐκμετάλλευσης μὲ κύριο στόχο τὴν προετοιμασία τῆς διχοτόμησης. Ἔτσι ἡ «ἀνταλλαγὴ αἰχμαλώτων» τείνει νὰ γίνει σπὴν πραγματικότητα ἀνταλλαγὴ πληθυσμῶν. Κεντρικὸς στόχος τῆς ἐπιχείρησης «ἀνταλλαγὴ αἰχμαλώτων» ἔχει γίνει γιὰ τοὺς Τούρκους, ἡ μεταφορὰ τοῦ τουρκοκυπριακοῦ πληθυσμοῦ ποὺ βρίσκεται ἀκόμα στὴ νότια Κύπρο, στὶς κατεχόμενες ἀπὸ τοὺς Τούρκους περιοχὲς τοῦ νησιοῦ. Ἐπιδιώκουν ἔτσι οἱ Τοῦρκοι τὴν ἐνίσχυση τῆς ντὲ φάκτο ἐδαφικῆς διχοτόμησης ποὺ ἐπέτυχαν μέχρι τώρα μὲ τὴν εἰσβολὴ μὲ ἕνα διαχωρισμὸ τοῦ πληθυσμοῦ ἔτσι ὥστε πρὶν φτάσουν σὲ ὁποιεσδήποτε διαπραγματεύσεις νὰ ἔχουν πετύχει καὶ ἕνα εἶδος πληθυσμιακῆς διχοτόμησης ἀντίστοιχης μὲ τὴν ἐδαφική.

Αὐτὴ ἡ διαδικασία ἄρχισε καὶ συνεχίζεται μέσα ἀπὸ τὶς συναντήσεις Κληρίδη - Ντενκτὰς καὶ τὶς διαβουλεύσεις γύρω ἀπὸ «ἀνθρωπιστικὰ θέματα».

Οἱ Τοῦρκοι περιλαμβάνουν στοὺς αἰχμαλώτους καὶ Τουρκοκυπρίους ποὺ μένουν στὴν ἐλεγχόμενη ἀπ' τοὺς Ἕλληνες περιοχὴ τοῦ νησιοῦ καὶ ποὺ σὲ καμμιὰ περίπτωση δὲν εἶναι αἰχμάλωτοι. Ἔτσι πολὺ συχνὰ γίνεται ἀνταλλαγὴ Ἑλληνοκύπριου αἰχμάλωτου μὲ Τουρκοκύπριο ποὺ ἁπλᾶ καὶ μόνο ἔχει τὸ σπίτι του στὴ νότια Κύπρο. Ἀφοῦ γίνει αὐτὴ ἡ ἀνταλλαγὴ, μπαίνει ἀμέσως ἄλλο ... «ἀνθρωπιστικὸ θέμα». Ὁ Τουρκοκύπριος ποὺ ἀνταλλάχτηκε ἔχει οἰκογένεια, συγγενεῖς περιουσία, ποὺ ἔχουν μείνει πίσω. Σέ «ἀνθρωπιστικὴ βάση» λοιπὸν πάντα οἱ πονόψυχοι Κληρίδης καὶ Ντενκτὰς ἀποφασίζουν τὴν μεταφορὰ καὶ τῆς ὑπόλοιπης οἰκογένειας σὲ περιοχὴ τουρκοκρατούμενη. Αὐτὴ ἡ ἀπάτη σὲ βάρος ἑνὸς ὁλόκληρου λαοῦ, ἐντάσσεται ὅπως εἴπαμε στὸ σχέδιο ἀνταλλαγῆς πληθυσμῶν ποὺ ἀναπτύσσεται γοργά. Καὶ καλύπτεται κάτω ἀπὸ τὸν παραπλανητικὸ τίτλο «ἀνθρωπιστικὰ θέματα» μὲ τὸν εἰδικὸ ὑπότιτλο «ἐπανένωσις οἰκογενειῶν».

Πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα ὑπάρχει συγκεκριμένη καταγγελία Κυπρίων. Μ' αὐτὴ τὴ μέθοδο ὁλόκληρος ὁ τουρκοκυπριακὸς πληθυσμὸς τοῦ χωριοῦ Τόχνη (περίπου 1.000 ἄτομα) ποὺ βρίσκεται κοντὰ στὴ Λεμεσό, μεταφέρθηκε κατόπιν συμφωνίας στὴν Τουρκοκρατουμενη περιοχή. Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι ἡ μεταφορὰ ἔγινε ἀπὸ τὶς δυνάμεις τοῦ ΟΗΕ, ποὺ ὅπως εἶναι γνωστό... ἀγωνίζεται γιὰ τὴν «εἰρήνη» τὴν «ἐλευθερία» καὶ τὴν «ἀνεξαρτησία» τῶν λαῶν. Οἱ καινούργιες πατρίδες τῶν τουρκοκυπρίων τοῦ χωριοῦ Τόχνη εἶναι τὰ χωριὰ Βουνὸ καὶ Σιγχαρὶ (πάνω στὸ βουνὸ Πενταδάκτυλο βόρεια τῆς Λευκωσίας). Τὰ χωριὰ αὐτὰ ἦταν καθαρὰ Ἑλληνικὰ καὶ τώρα κατέχονται ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Ἤδη μ' αὐτὴ τὴ μέθοδο ἀ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ΗΝ ΣΕΛ.

Στρατιῶτες γράφουν ἀπὸ τὸν Ἕβρο

Τρεῖς στρατιῶτες ποὺ ὑπηρετοῦν στὸν Ἕβρο μᾶς ἔστειλαν τὸ ἀκόλουθο γράμμα ποὺ δημοσιεύουμε.

Μέσα ἀπὸ τὸ γράμμα ξεπηδᾶ ἡ τραγικὴ κατάσταση τῶν ἀνθρώπων ποὺ βρίσκονται στὴν πρώτη γραμμὴ στὰ σύνορα.

Τέσσερις μῆνες τώρα ἔχει τελειώσει ἡ θητεία τους. Παρ' ὅλα αὐτὰ συνεχίζουν νὰ ὑπηρετοῦν χωρὶς καμμιὰ ἐξήγηση, χωρὶς ἄδεια, χωρὶς δυνατότητα ἐπικοινωνίας μὲ τοὺς δικούς τους.

Δημοσιεύουμε τὴν ἐπιστολὴ γιατὶ τὸ πρόβλημά τους εἶναι πρόβλημα ὅλων τῶν φαντάρων γιατὶ ἐκφράζει τοὺς πόθους καὶ τὶς ἀνησυχίες ὅλων τῶν ἐπίστρατων.

20 Νοέμβρη 1974

Λόγω τῆς ἔλλειψης Συνδικαλιστικοῦ ὀργάνου γιὰ τὴν ἐπίλυση τῶν αἰτημάτων μας, βρίσκουμε αὐτὸ τὸ χῶρο κατάλληλο βῆμα γιὰ τὴν προβολή τους.

Ἡ μορφὴ τῆς προσφερόμενης ὑπηρεσίας μας στὴν πολιτεία εἶναι ἰδιάζουσα καὶ αὐτὸ ἔχει σὰν ἀποτέλεσμα τὴν ἀνυπαρξία τοῦ Συνδικαλισμοῦ στὸν κλάδο μας.

Τὸ θέμα μας πάνω κάτω ἔχει ἔτσι:

Χωρὶς ἀμφισβήτηση δὲν εἴμαστε μεῖς αὐτοὶ ποὺ θὰ κρίνουμε πότε θὰ γίνη ἡ ἀποστράτευση, πῶς θὰ γίνη καὶ σὲ ποιὰ σημεῖα τῆς χώρας θὰ γίνη, λόγω τοῦ ὅτι στὸ στρατὸ λειτουργεῖ ἡ ἱεραρχικὴ κλίμακα καὶ κατὰ συνέπεια ἄλλοι εἶναι αὐτοὶ ποὺ θὰ ἀποφασίσουν αὐτὰ τὰ πράγματα.

Ἔξω ὅμως ἀπ' αὐτό, σὰν πο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2ΑΝ ΣΕΛ.

ΕΑΜ-ΕΛΑΣ-ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ!

ἀντήχησε καί στήν πορεία τῆς 24 Νοέμβρη

Οἱ καταπιεστικὲς τάξεις ἀμείβουνε μὲ συνεχεῖς διωγμούς τους μεγάλους ἐπαναστάτες, ὅσο εἶναι στὴ ζωή, ἀντιμετωπίζουν τὴ διδασκαλία τους μὲ τὴ πιὸ ἄγρια κακία, μὲ τὸ πιὸ ἄγριο μῖσος, μὲ τὴ πιὸ ἀχαλίνωτη ἐκστρατεία της ψευτιᾶς καὶ τῆς συκοφαντιᾶς. Ὕστερα ἀπὸ τὸ θάνατό τους γίνονται προσπάθειες νὰ τοὺς μετατρέψουν σὲ ἄβλαβες εἰκόνες, σὰ νὰ ποῦμε, νὰ τοὺς ἁγιοποιήσουν, νὰ δοθῆ ὁρισμένη δόξα στὸ ὄνομά τους γιὰ «παρηγοριὰ» τῶν καταπιεζομένων τάξεων καὶ γιὰ τὴν ἀποβλάκωσή τους, εὐνουχίζοντας τὸ περιεχόμενο τῆς τῆς ἐπαναστατικῆς διδασκαλίας, στομώνοντας τὴν ἐπαναστατικὴ της αἰχμὴ, προστυχεύοντάς την. Στὴν τέτοια ἐπεξεργασία τοῦ μαρξισμοῦ συμφωνάνε σήμερα ἡ ἀστικὴ τάξη καὶ οἱ ὀπορτουνιστὲς μέσα στὸ ἐργατικὸ κίνημα. Λησμονοῦν, σβήνουν, διαστρεβλώνουν τὴν ἐπαναστατικὴ ψυχή της. Προβάλλουν στὴν πρώτη γραμμή, ἐξυμνοῦν ἐκεῖνο ποὺ εἶναι δεχτὸ ἢ φαίνεται πὼς εἶναι δεχτὸ γιὰ τὴν ἀστικὴ τάξη.

Β. Ι. Λένιν
Κράτος καὶ Ἐπανάσταση

Οἱ κινητοποιήσεις τοῦ λαοῦ γιὰ τὴ πρώτη ἐπέτειο τῆς Νοεμβριανῆς ἐξέγερσης ὑπῆρξαν ἀναμφισβήτητα πολιτικὰ γεγονότα μεγάλου εἰδικοῦ βάρους. Γιὰ νὰ δοῦμε ὅμως τὴ πραγματικὴ διάσταση αὐτῶν τῶν κινητοποιήσεων πρέπει νὰ δοῦμε ποιοι ἦταν οἱ λογαριασμοὶ ποὺ πληρώθηκαν μὲ τὶς ἐκδηλώσεις τοῦ Νοέμβρη 1974. Καὶ οἱ λογαριασμοὶ αὐτοὶ σίγουρα ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ προηγούμενο Νοέμβρη τὸ Νοέμβρη τοῦ 1973.

Ἡ περσινὴ λαϊκὴ ἐξέγερση

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ 3

ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΒΡΟ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ΗΣ ΣΕΛ.

λίτες αὐτῆς τῆς χώρας πέρα ἀπ' τὶς ὑποχρεώσεις — καὶ σὰν ὑποχρέωση στὴν προκειμένη περίπτωση ἐννοοῦμε τὴν κανονικὴ μας θητεία ἐπὶ δύο χρόνια — ἔχουμε καὶ δικαιώματα — καὶ δικαίωμα πάλι ἐννοοῦμε νὰ μᾶς πληροφορήσουν ποιές εἶναι αὐτὲς οἱ εἰδικὲς συνθῆκες ποὺ μᾶς ὑποχρεώνουν νὰ ὑπηρετοῦμε τώρα πάνω ἀπὸ 120 μέρες πέρα ἀπὸ τὴ κανονικὴ θητεία.

Ἀντιλαμβανόμαστε σ' ὅλο της τὸ μέγεθος τὴν Ἐθνικὴ Κρίση ποὺ πέρασε ἡ χώρα μας καὶ σὰν στρατευμένοι βρεθήκαμε ἀπ' τὴν πρώτη μέρα τοῦ κινδύνου, στὴν πρώτη γραμμή, ὑποταγμένοι στὶς ἀποφάσεις τῶν ἀνωτέρων μας ἔτσι ποὺ νὰ διασφαλίζεται ἡ πειθαρχία καὶ κατὰ συνέπεια ἡ ἀξιομαχία τοῦ στρατοῦ.

Ἡ μεταχείριση ἀπ' τὴ μεριὰ τῆς Πολιτείας μιᾶς μερίδας τῶν πολιτῶν της σὰν «ἄβουλα ὄντα» διαφέρει πολὺ ἀπ' τὴ μεταχείριση σὲ πολίτες ποὺ ἔχουν πλήρη συνείδηση καὶ ἐπίγνωση τῶν ὑποχρεώσεών τους καὶ τῶν δικαιωμάτων τους ἀπέναντι στὴν πολιτεία. Μιὰ ἀπάντηση λοιπὸν στὸ γεμάτο ἀπόγνωση ἐρώτημα χιλιάδων νέων «πότε θ' ἀπολυθοῦμε»; Θάπρεπε νὰ δίνεται ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους μας μὲ ὑπευθυνότητα συνοδευμένη κι' ἀπ' τὸ σχετικὸ αἰτιολογικὸ ποὺ θὰ προσδιορίζει τὴν αἰτία ποὺ μένουμε καὶ τὸ χρόνο ποὺ θὰ ὑπηρετήσουμε παραπάνω. Πάνω σ' αὐτὴ τὴ βάση νομίζουμε ὅτι πρέπει νὰ λειτουργοῦν οἱ σχέσεις ἀνάμεσα στὴν Πολιτεία καὶ στοὺς ὑπευθύνους πολίτες της καὶ ὄχι μεσαιωνικὴ ἀντιμετώπιση τῶν πολιτῶν της σὰν «ἀγέλες ζώων» — ἐμεῖς θὰ σκεφτόμαστε καὶ θ' ἀποφασίζουμε γιὰ σᾶς κλπ. Βέβαια δὲν ζητᾶμε συμμετοχὴ στὶς ἀποφάσεις τῶν ἀνωτέρων μας — ποὺ στὴν δικιά μας περίπτωση οὔτε λίγο οὔτε πολὺ ἀποφασίζουν «γιὰ ζωὴ ἢ γιὰ θάνατο» — ἀλλὰ καὶ μιὰ τέτοια ἀπαίτηση θὰ ἦταν ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητας — ἀπαιτοῦμε ὅμως νὰ μᾶς ἐνημερώνουν γιὰ τὶς ἀποφάσεις τους. Ὅσο γιὰ τὴ θεωρία τῆς πειθαρχημένης ὑποταγῆς στὶς ἀποφάσεις τῶν ἀνωτέρων μας ἔχει τὰ ὅριά της.

Ἡ παράταση λοιπὸν τοῦ χρόνου τῆς ἀπόλυσής μας δημιουργεῖ φοβερὸ ἄγχος καὶ ἀγωνία ποὺ παίρνει δραματικὲς διασπάσεις ἂν πάρουμε ὑπ' ὄψη μας ὅ τι καὶ μεῖς ἔχουμε οἰκογένεια ποὺ μᾶς περιμένει, τὴν πιθανή μας καρριέρα κλπ. Ἔξω ὅμως ἀπ' αὐτὸ ἐκεῖνο ποὺ ἔχει οὐσιαστικώτερη σημασία στὴν περίπτωσή μας εἶναι τὸ ἠθικό μας αὐτὸ δηλαδὴ ποὺ ἐνδιαφέρει ἀμεσώτερα τὴν Πολιτεία. Εἴμαστε σὲ θέση νὰ βεβαιώσουμε ὅτι κάτι τέτοιο εἶναι ἀνύπαρχτο μετὰ ἀπὸ 28 μῆνες συνεχοῦς ὑποταγῆς καὶ μονίμου περιορισμοῦ. Ἄδεια λόγω τῶν συχνῶν ἀλλαγῶν καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀστάθειας τῶν τελευταίων χρόνων δὲν δόθηκε σχεδὸν σὲ κανένα ἀπὸ μᾶς. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ θεωροῦμε ἐμπαιγμὸ τὴ δια βεβαίωση στὶς ἐφημερίδες ἐκπρόσωπου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης ὅτι δὲν προβλέπεται οὔτε αὔξηση οὔτε μείωση τῆς θητείας, γιατὶ στὴν δικιά μας περίπτωση τί εἶναι αὐτὸ ἂν δὲν εἶναι αὔξηση; Καὶ ἂν συμβαίνει κάτι τέτοιο ποὺ διαβεβαιώνει ὁ κ. ἐκπρόσωπος γιατὶ δὲν μᾶς ἐντάσσουν στὴν κατηγορία τῶν ἀπόστρατων μὲ τὴν τυπικὴ ἀπόλυσή μας; Ὅλα αὐτὰ εἶναι ἐρωτήματα ποὺ βασανίζουν τὴ σκέψη μας ἐδῶ καὶ ἀρκετὸ χρόνο. Καὶ ἂν δὲ δοθῆ σύντομα ἀπάντηση ἢ λύση θὰ πρέπει νὰ πιστέψουμε ὅτι «κάτι σάπιο ὑπάρχει στή... Δημοκρατία μας».

Μὲ τιμὴ
Τρεῖς Στρατιῶτες

ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ «ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ»

μπορεῖτε νὰ προμηθευτεῖτε τὰ φυλλάδια τῆς Ο.Σ.Ε.

★

- Ἡ πολιτικὴ κατάσταση σήμερα καὶ οἱ προοπτικὲς τοῦ λαϊκοῦ κινήματος — Σεπτέμβρης 74

★

- Ἡ Λαϊκὴ Ἐξέγερση τοῦ Νοέμβρη — Ξεκίνημα ἐπαναστατικῶν ἀγώνων γιὰ τὸ μαζικὸ κίνημα — Δεκέμβρης 73

★

- Γιὰ ἕνα μαζικὸ ἐπαναστατικὸ φοιτητικὸ κίνημα — Ὀχτώβρης 73

ΜΟΝΑΡΧΙΑ: ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΩΝ ΜΟΝΟΠΩΛΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

Τὸ κείμενο ποὺ ἀκολουθεῖ εἶναι ἀπόσπασμα ἀπὸ ἄρθρο ποὺ δημοσιεύτηκε στὴν παράνομη ἐφημερίδα «Ἡ Μαμὴ», ὄργανο τῆς Ὀργάνωσης Σοσιαλιστικὴ Ἐπανάσταση (ΟΣΕ) τὴν περίοδο τῆς δικτατορίας. Ὁ ἀρχικὸς τίτλος τοῦ ἄρθρου ἦταν «Χουντο - δημοκρατία» πιὸ ἄγρια ἐπίθεση τοῦ κράτους τῆς ἐκμετάλλευσης καὶ τῆς κταπίεσης». Πρωτο δημοσιεύτηκε στὸ ἔκτακτο φύλλο τῆς «Μαμῆς» ποὺ κυκλοφόρησε τὸν Ἰούλιο τοῦ '73 μὲ ἀφορμὴ τὸ χουντο - δημοψήφισμα.

ΑΠΟ τὴν ὥρα ποὺ ἄρπαξε τὴν ἐξουσία ἡ χούντα ἔχει ἐνεργήσει συστηματικὰ σὰν ἡ δύναμη ποὺ προσπαθεῖ νὰ προωθήσει τὰ συμφέροντα τῆς μονοπωλιακῆς ἀστικῆς τάξης. Ἔχουμε δεῖ, ξανὰ καὶ ξανὰ τὰ πολιτικὰ καὶ οἰκονομικὰ χτυπήματα ποὺ δίνει στὶς ἐργατικὲς κι' ἀγροτικὲς μάζες. Τὰ μέτρα ποὺ παίρνει γιὰ τὴν ἀνάπτυξη κι' ἐξάπλωση τῶν μονοπωλίων. Τὰ νομικὰ καλύμματα ποὺ δίνει στὸν δολοφονικὸ καταπιεστικὸ μηχανισμὸ γιὰ νὰ ἀφοπλίσει τὸ κίνημα ἀπὸ κάθε πολιτικὴ ἐλευθερία ποὺ μπορεῖ νὰ γίνει ὅπλο στὰ χέρια του: τὴν συγκέντρωση, τὴ διαδήλωση, τὴν ἀπεργία. Παράλληλα μὲ ὅλα αὐτά, μὲ τὸ ἀνέβασμα τῆς καθημερινῆς καταπίεσης κι ἐκμετάλλευσης, ἡ χούντα ἔχει ἀπ' τὴν ἀρχὴ προωθήσει καὶ τὴν ἀναδιοργάνωση τῶν θεσμῶν μὲ τοὺς ὁποίους ἀσκεῖ τὴν πολιτικὴ κυριαρχία της ἡ μονοπωλιακὴ ἀστικὴ τάξη. Ἡ προσπάθειά της αὐτὴ ἀποκρυσταλλώθηκε νομικὰ στὸ χουντοσύνταγμα τοῦ '68 μὲ ὅλα τὰ γνωστὰ χαρακτηριστικά του: τὴ συγκέντρωση τῶν κέντρων ἀπόφασης, γιὰ τὸν καλλίτερο προγραμματισμὸ τῶν μέτρων τοῦ μονοπωλιακοῦ κεφαλαίου, τὴ σύσφιξη τῶν δεσμῶν ἀνάμεσα στὴν πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ δύναμη τῶν μονοπωλίων, τὴν ἐνίσχυση τῆς κρατικῆς ἐξουσίας γιὰ τὴν ἀπρόσκοπτη ἐφαρμογὴ τῆς καλλίτερης πολιτικῆς γιὰ τὴν ἀνάπτυξή τους, τὴν ἀποφασιστικὴ παρουσία τῆς ἀνώτερης στρατιωτικῆς γραφειοκρατίας σὰν ἐγγυητὴ τῆς καλῆς λειτουργίας ὅλου τοῦ μηχανισμοῦ γιὰ λογαριασμὸ τοῦ ξένου καὶ τοῦ ντόπιου κεφαλαίου.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ — Ο ΞΕΠΕΡΑΣΜΕΝΟΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΤΩΝ ΜΟΝΟΠΩΛΙΩΝ

Η ΜΟΝΑΡΧΙΑ σὰν πολιτικὸς θεσμὸς ἔχει ὑπηρετήσει τὶς κυρίαρχες τάξεις στὴν Ἑλλάδα μὲ διάφορους κατὰ καιροὺς τρόπους. Μεταπολεμικὰ λειτούργησε σὰν ὁ κατάλληλος θεσμὸς ποὺ ἔδωσε τὴ δυνατότητα στὸ ντόπιο καὶ ξένο μονοπωλιακὸ κεφάλαιο νὰ συμμαχήσει πολιτικὰ μὲ τὰ συντηρητικὰ ἀντικομμουνιστικὰ μεσοαστικὰ στρώματα, κυρίως τὸ ἐμπορικὸ κεφάλαιο, ποὺ κινεῖται στὸν ἀγροτικὸ χῶρο. Ἐξαρτημένα ἀπ' τὸ μονοπωλιακὸ κεφάλαιο μέσω τῶν Τραπεζῶν ποὺ τὰ χρηματοδοτοῦν τὰ στρώματα αὐτὰ δέχτηκαν νὰ στηρίξουν τὴν πολιτικὴ κυριαρχία τῆς μονοπωλιακῆς ἀστικῆς τάξης μὲ ἀντάλλαγμα ἕνα μέρος ἀπὸ τὴν ὑπεραξία ποὺ ἀπομυζοῦν τ' ἀτραπεζικὰ μονοπώλια καὶ τὴν προστασία ἀπὸ τὸν «κομμουνιστικό κίνδυνο». Ἔτσι τὴν διαφύλαξη τῶν «ζωτικῶν ἐθνικῶν συμφερόντων» (ἔλεγχος τοῦ στρατοῦ, ρύθμιση τῶν σχέσεων μὲ τὸν ἰμπεριαλισμό) ἀνέλαβε τὸ Παλάτι πάνω ἀπὸ τοὺς πολιτικοὺς κλυδωνισμούς, ἐνῶ τὴν κυβέρνηση ἐπάνδρωσαν πολιτικοὶ φορεῖς στηριγμένοι στὴν ἐκλογικὴ πελατεία ποὺ τοὺς ἐξασφάλιζαν οἱ μεσοαστοὶ «παράγοντες». Αὐτὸς ὁ διαχωρισμὸς στὰ κέντρα ἐξουσίας — ἀπὸ τὴ μιὰ Βουλή, Κυβέρνηση καὶ Ἀνώτερη Κρατικὴ Γραφειοκρατία, κι ἀπὸ τὴν ἄλλη Παλάτι καὶ Ἀνώτερη Στρατιωτικὴ Γραφειοκρατία μὲ ἰδεολογικὰ στηρίγματα στὴν Ἐκκλησία — ἐπί χρόνια στάθηκε ἀποφασιστικὸ στήριγμα γιὰ τὸ ὀρθοπόδισμα τῆς καπιταλιστικῆς κυριαρχίας στὴν Ἑλλάδα.

Ἡ ἴδια ὅμως ἡ ἀνάπτυξη τῆς μονοπωλιακῆς ἀστικῆς τάξης, ποὺ στηρίχτηκε σ' αὐτοὺς τοὺς θεσμοὺς καὶ σ' αὐτὴ τὴν πολιτικὴ συμμαχία, ἤρθε νὰ τοὺς ἐφάλει σὲ ἀμφισβήτηση. Τὸ δυνάμωμα τοῦ μονοπωλιακοῦ κεφάλαιου σήμανε ἀπὸ τίς ἀρχὲς τῆς δεκαετίας, τοῦ '60 τὸ πέρασμα σὲ μιὰ νέα φάση ἀνάπτυξής του, ὅπου ἡ ἀνάγκη γιὰ τὴν ἐξάπλωση τῶν μονοπωλίων γίνεται ὅλο καὶ πιὸ πιεστική: ἀνάγκη γιὰ τὸ πέρασμα ἀπὸ τὴν ἔμμεση στὴν ἄμεση οἰκονομικὴ κυριαρχία τῶν μονοπωλίων στή γεωργία καὶ τό ἐμπόριο, ἀνάγκη γιὰ συγκεντροποίηση στὴ βιομηχανία, ἀνάγκη γιὰ σύσφιξη τῶν δεσμῶν μὲ τὸν ἰμπεριαλισμὸ γιὰ τὴ συμμετοχὴ σὲ μεγάλες ἐπενδύσεις διεθνοῦς ἐπιπέδου.

Σ' αὐτὴ τὴ νέα φάση ἀνάπτυξης τοῦ μονοπωλιακοῦ κεφάλαιου οἱ παλιὲς πολιτικὲς συμμαχίες καί θεσμοί στάθηκαν ἀνίκανοι νὰ ἀνταποκριθοῦν: Ἡ βάση τῆς συμμαχίας μὲ τὰ παραδοσιακὰ μεσοαστικά στρώματα διαβρωνόταν ἀπό τήν ἴδια τὴν ἐξάπλωση τῶν μονοπωλίων' Ἡ ἀναζήτηση νέων πολιτικῶν στηριγμάτων (κυρίως ἀνάμεσα στ ἀνέα μεσοαστικὰ στρώματα ποὺ ἀναπτύσσονται μέσα στὸν μονοπωλιακό καπιταλισμὸ — τεχνικά καί διευθυντικὰ στελέχη κλπ.) σκόνταψε ἀνάμεσα στὴν ἀντίδραση τῶν παραδοσιακῶν θεσμῶν καὶ τὴν πίεση τοῦ ἀνερχόμενου μαζικοῦ κινήματος. Ἡ ἐνεργητικὴ προώθηση τῶν οἰκονομικῶν καὶ διοικητικῶν μεταρρυθμίσεων πού ἀπαιτοῦν οἱ νέες ἀνάγκες τῶν μονοπωλίων, ἐμποδιζόταν ἀπ' τόν ἴδιο τόν διαχωρισμὸ τῶν κέντρων ἐξουσίας. Καί ἡ ἄνοδος τοῦ μαζικοῦ κινήματος πού πάλευε κι ἀντιστεκόταν στὴ μονοπωλιακὴ ἐκμετάλλευση καί καταπίεση, ὄξυνε τίς ἐσωαστικὲς ἀντιθέσεις, βάθαινε τὴν κρίση τῶν θεσμῶν τῆς ἀστικῆς κυριαρχίας. Ἡ σύγκρουση πρῶτα τοῦ Καραμανλῆ κι ἔπειτα τοῦ Παπανδρέου μὲ τὸ Θρόνο καί ἡ εὐνουχισμένη κυβέρνηση τῶν «ἀποστατῶν» ἀπέδειξαν πώς οἱ ἀνάγκες τῆς μονοπωλιακῆς ἀστικῆς τάξης δὲν μποροῦσαν πιὰ νὰ προωθηθοῦν μέσα ἀπό τόν βασιλικὸ θεσμὸ ἀναλλοίωτο. Οἱ Συνταγματικὲς Προτάσεις τόσο τοῦ Καραμανλῆ ὅσο καί τοῦ Λαμπράκη, διατύπωσαν τὴν ἴδια αὐτὴ διαπίστωση συνειδητά καί ἐπεδίωξαν νά δώσουν λύση. Τελικά ἦρθε ἡ χούντα νά ξεκαθαρίσει κι αὐτό τὸν λογαριασμό γιὰ χάρη τῶν μονοπωλίων.

Οἱ ἐργάτες τοῦ «Θερμίς»

- ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΑΘΛΙΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ
- ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΜΕ ΤΟ ΚΟΜΜΑΤΙ
- ΓΙΑ ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΘΟΥΜΕ ΚΑΙ ΝΑ ΠΑΛΕΨΟΥΜΕ

Πήραμε συνέντευξη ἀπὸ ἕναν ἐργάτη, τῆς βιομηχανίας «Θερμὶς Α.Ε.», στὸν Περισσό, ποὺ φτιάχνει εἴδη θέρμανσης καὶ χρησιμοποιεῖ τὸ μικτὸ σύστημα δουλειᾶς γιὰ τοὺς ἐργάτες της.

ΕΡ.: Ποιὰ εἶναι ἡ κατάσταση ποὺ βρίσκονται οἱ ἐργάτες στὸ ἐργοστάσιο τῆς Θερμὶς Α.Ε.;

ΑΠ.: Στὸ ἐργοστάσιο δουλεύουν ἀπὸ 200 — 400 ἐργάτες ἀνάλογα μὲ τὶς ἀνάγκες τῆς ἐπιχείρησης. Δηλαδὴ ὅταν θέλει ν' αὐξήσει τὴν παραγωγὴ προσλαμβάνει ἐργάτες, καὶ ὕστερα τοὺς ἀπολύει. Τὰ μεροκάματα εἶναι ἀπὸ 160 μέχρι 240 δρχ. Ὅταν πρωτοπροσλαμβάνεται ἕνας ἐργάτης τοῦ λένε ν' αὐξήσει ὅσο μπορεῖ τὴν παραγωγὴ του κι' ἀργότερα ἂν ἔχει καλὴ ἐπίδοση θὰ τὸν πληρώνουν μὲ τὸ κομμάτι. Ἔτσι οἱ ἐρδικα τὶς προσπάθειες νὰ πιάνουν ἐντείνουν ἀγωνιώνάσουν ψηλὴ παραγωγὴ ἐνῶ τὸ μεροκάματο μένει φυσικὰ τὸ ἴδιο καὶ γιὰ αὐξήσεις οὔτε κουβέντα. Ὅταν ζητήσει κανεὶς αὔξηση ἢ παραπονεθεῖ γιὰ τὴν ἔνταση τῆς δουλειᾶς ἡ ἀπάντηση εἶναι ἂν σ' ἀρέσει κάτσε ἀλλιῶς ἀπολύεσαι.

ΕΡ.: Κάτω ἀπὸ ποιὲς συνθῆκες δουλεύετε;

ΑΠ.: Ἡ ἐπιχείρηση ἔχει 4 τμήματα. Χυτήριο, λεβητοκατασκευή, καλοριφέρ, θερμάστρες. Οἱ συνθῆκες δουλειᾶς εἶναι συνθῆκες πρωτοφανοῦς ἐκλάσης. Δὲν ὑπάρχει ὁ κατάλληλος φωτισμός, θέρμανση καμμιὰ μόνο τὸ χυτήριο ἔναι ζεστό, ὅπου φυσικὰ ἡζέστη εἶναι ἀφόρητη γιατὶ δὲν ὑπάρχει κανένας κλιματισμός. Ὅλη τὴ μέρα, ἀναπνέουμε τὴν κάπνα καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς ἐπεξεργασίας τοῦ σίδερου ποὺ μένουνε μέσα στὸ ἐργοστάσιο, γιατὶ ἐπεὶ δὴ εἴμαστε σὲ κατοικημένη περιοχὴ δὲν ἔχουν μπαχανήματα ἀποβολῆς τους γιὰ νὰ μὴν διαμαρτύρονται οἱ περίοικοι. Μόνο κάτι ἐξαιρετῆρες ὑπάρχουν ποὺ ἔχουν βουλώσει. Τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὸ θόρυβο. Γιὰ νὰ μὴν ἀκούγεται ἔξω, ἔχουν μονώσει τὰ χτίριο μὲ φελιζὸλ κι ἔτσι ὁ τρομακτικὸς μεταλλικὸς θόρυβος εἶναι συνέχεια στ' αὐτιά μας. Τὸ χτίριο δὲν ἔχει κἂν δάπεδο ἀλλὰ χῶμα γεμάτο λακκοῦβες.

ΕΡ.: Μέτρα ἀσφάλειας παίρνει ἡ ἐπιχείρηση γιὰ νὰ μὴν γίνονται ἀτυχήματα;

ΑΠ.: Κανένα γι' αὐτὸ καὶ τὰ ἀτυχήματα εἶναι πολὺ συχνά. Μὲ τὸ παραμικρὸ γλύστρημα ἢ ἀπροσεξία μπορεῖς νὰ τραυματισθεῖς σοβαρὰ ἀπ' τὶς κοφτερὲς λαμαρίνες, ἢ ν' ἀκουμπίσεις ἀπὸ καφτὸ μέταλλο (χυτήριο). Δὲν ὑπάρχουν οὔτε κιγκλιδώματα γύρω ἀπ' τὸ χυτήριο ἢ τὴν πρέσσα. Ἐπειδὴ τὸ ἔδαφος εἶναι ἀνώμαλο πολλὲς φορὲς οἱ ντάνες μὲ τὰ καλοριφὲρ ἢ τὶς λαμαρίνες, πέφτουν καὶ τραυματίζουν τοὺς ἐργάτες, ὅπως πρὶν λίγες μέρες ποὺ ἔκοψαν κάτι καλοριφὲρ ὁλόκληρο κομμάτι ἀπὸ τὴ φτέρνα ἑνὸς συναδέλφου. Ὅσο γιὰ πρῶτες βοήθειες, ὑπάρχει ἕνα φαρμακεῖο μεγέθους φαρμακεῖου αὐτοκινήτου, μὲ ἀσπιρίνες καὶ ἰώδιο μόνο.

ΕΡ.: Καλά, ὑγειονομικὸς ἔλεγχος δὲν γίνεται;

ΑΠ.: Βέβαια. Μᾶς εἰδοποιοῦν βέβαια λίγο πρὶν ἔρθουν, σιγυρίζουμε, ἀσπιρίζουμε καὶ τὰ βρίσκουν ἐντάξει ὅλα.

ΕΡ.: Κοινόχρηστοι χῶροι ὑπάρχουν;

ΑΠ.: Καμπινέδες σὲ φρικτὴ κατάσταση, ὅσο γιὰ τραπεζαρία φυσικὰ δὲν ὑπάρχει, τρῶμε μέσα στοὺς χώρους δουλειᾶς ἢ στὸ προαύλιο, μέσα στὴ σκουριά, στὴν κάπνα καὶ τὴ σκόνη.

ΕΡ.: Πληρωνόσαστε μεροκάματο ἢ δουλεύετε μὲ τὸ κομμάτι;

ΑΠ.: Ἡ ἐπιχείρηση ἐφαρμόζει μικτὸ σύστημα. Δηλαδὴ ἄλλοι δουλεύουν μὲ τὸ κομμάτι κι ἄλλοι μὲ ἡμερομίσθιο. Ἔτσι πετυχαίνει δυὸ πράγματα. Πρῶτα πρῶτα ἐκεῖνοι ποὺ δουλεύουν μὲ τὸ κομμάτι πεθαίνουν στὴ δουλειὰ γιὰ λίγα χρήματα παραπάνω. Κι' ἐκεῖνοι ποὺ πληρώνονται μεροκάματο ἀπ' τὴ μιὰ μεριὰ προσπαθοῦν ν' ἀνεβάσουν τὴν παραγωγὴ γιὰ νὰ πληρώνονται καὶ κεῖνοι ἔτσι κι' ἀπ' τὴν ἄλλη ἀναγκάζονται ἔτσι ἢ ἀλλοιῶς νὰ προσαρμοσποῦν στὸ ρυθμὸ δουλειᾶς ἐκείνων ποὺ δουλεύουν μὲ τὸ κομμάτι.

Εἶναι χαρακτηριστικὸ ἐπίσης τῆς ἐκμετάλλευσης ποὺ μᾶς γίνεται ἡ κομπίνα τῆς ἑταιρείας μὲ τὸ δῶρο τῶν Χριστουγέννων ποὺ ὑπολογίζεται μὲ βάση τὸ μισὸ τῶν 3 τελευταίων μηνῶν. Μᾶς λένε λοιπόν: Σκισταῖτε στὴ δουλειά, χαμόγελα οἱ προϊστάμενοι, ἀγωνιζόμαστε λοιπόν, καὶ γιὰ ἕνα — ἑνάμισυ μῆνα πέρνουμε κάτι παραπάνω. Σ' αὐτὸ τὸ διάστημα, μὲ τὴν ἔνταση τῆς παραγωγῆς, ἡ ἑταιρεία καλύπτει τὶς ἀνάγκες της γιὰ ὅλο τὸ τρίμηνο. Μόλις λοιπὸν γίνει αὐτὸ ἀρχίζουν οἱ «βλάβες» κι' οἱ «ἐπισκευές» μὲ ἀποτέλεσμα τὸν ὑπόλοιπο καιρὸ νὰ παίρνουμε μόνο τὸ βασικὸ μέρος κάματο καὶ φυσικὰ μειωμένο δῶρο.

Ἐπίσης, ἡ ἑταιρία ἀπολύει ὅσους τὶς κάνει κέφι κάθε φορὰ ἀνάλογα μὲ τὶς ἀνάγκες της.

ΕΡ.: Τί ἐπίπτωση ἔχουν οἱ συνθῆκες κί' ὁ ρυθμὸς δουλειᾶς στοὺς ἐργάτες;

ΑΠ.: Ἀπὸ κεῖ μέσα γεροὶ βγαίνουν μόνο τ' ἀφεντικά κι' ὁ ἰδιοκτητικοὶ ὑπάλληλοι ποὺ δουλεύουνε σὲ καλοφωτισμένα καὶ ζεστὰ γραφεῖα. Ὅλοι οἱ ἄλλοι κάτι ἔχουν. Παθήσεις στοὺς πνεύμονες καὶ ὅλο τὸ ἀναπνευστικὸ ἀπ' τὴ σκουριὰ καὶ τὴν κάπνα, στ' αὐτιὰ ἀπὸ τὸν τρομακτικὸ μεταλλικὸ θόρυβο, πνευμονίες καὶ φυματίωση ἀπ' τὸ κρύο καὶ τὴν ὑγρασία.

ΕΡ.: Μὲ ποιὸ τρόπο σκεφτόσαστε ν' ἀγωνιστεῖτε ἐνάντια σ' αὐτὴ τὴν κατάσταση; Τὸ συνδικᾶτο δὲν τὰ ξέρει ὅλα αὐτά;

ΑΠ.: Τὸ συνδικᾶτο ἀποτελεῖται ἀκόμα ἀπ' τοὺς διορισμένους τῆς χούντας. Ὅτι εἶναι νὰ γίνει θὰ γίνει μὲ δικιά μας πρωτοβουλία. Ἄλλωστε καὶ πρὶν τὸ '67 εἶχε γίνει ἀγώνας μὲ ἀπεργία 28 ἡμερῶν.

Τώρα τὰ αἰτήματά μας εἶναι νὰ σταματήσουν οἱ ἀνεξέλεγκτες ἀπολύσεις καὶ νὰ βελτιωθοῦν οἱ συνθῆκες δουλειᾶς.

Πιστεύω πὼς σύντομα θὰ προχωρήσουμε σὲ ἀγώνα γιὰ τὴν ἐπίλυση τους. Καὶ φυσικὰ τὸν ἀγώνα αὐτὸ μόνο ἐμεῖς οἱ ἴδιοι μποροῦμε νὰ ἀναλάβουμε νὰ τὸν ὁδηγήσουμε γιατὶ τὸ συνδικᾶτο εἶναι χουντικό.

«ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ»
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ὑπεύθυνος συμφώνως τῷ Νόμῳ
ΚΩΣΤΑΣ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ
Δαγάνη 15 - Δραπετσώνα Πειραιεύς

Τεχνικὸς Διευθυντής:
ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΓΑ·Ι·ΤΑΝΙΔΗΣ
Γερανίου 7 - Ἀθῆναι

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:		
Ἐτήσια	Δρχ.	240
Ἐξάμηνη	»	120
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: (κοινὸ ταχυδρομεῖο)		
Ἐτήσια	»	480
Ἐξάμηνη	»	240

Ἡ «Ἀγωνιστικὴ Πορεία» δὲν ἔχει χρηματοδότες. Στηρίζεται στοὺς ἀναγνῶστες της. Ἀντιμετωπίζει ὅλων τῶν εἰδῶν τὰ ἐμπόδια. Βοηθῆστε την νὰ σπάσει τὴν ἀπομόνωση, νὰ φτάσει παντοῦ.

Νὰ γίνει ἡ ἐφημερίδα τῶν ἐργαζομένων.

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΑ

ΔΙΑΛΕΧΤΟΙ ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΙ ΤΗΣ «ΑΥΓΗΣ»

ΤΗΝ περασμένη Κυριακὴ ἡ «Αὐγὴ» δημοσίευσε, μὲ ἔντονη προβολή, ἄρθρο τοῦ καθηγητῆ κ. Δεβλέτογλου, πάνω στὴν Ἀβασίλευτη καὶ τὴ Βασιλευομένη «Δημοκρατία». Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἀκαδημαϊκές του περγαμηνές, ὁ κ. καθηγητὴς εἶναι γνωστὸς καὶ γιὰ τοὺς «προβληματισμοὺς» του πάνω στὰ πολιτικὰ θέματα. Ἔτσι, μετὰ τὴν ἐγκατάσταση τῆς δεύτερης, τῆς ἰωαννιδικῆς, βάρδιας τῆς χούντας στὴν ἐξουσία ὁ κ. Δεβλέτογλου στάθηκε ἀπὸ τοὺς πρώτους καὶ πιὸ θερμοὺς ὑποστηριχτὲς τῆς «λύσης» Καραμανλῆ.

Θυμόμαστε, γιὰ παράδειγμα, ἕνα ἄρθρο ποὺ δημοσίευσε πρὶν ἕνα χρόνο στοὺς «Τάϊμς» τοῦ Λονδίνου μὲ τίτλο «Ἀνάγκη γιὰ ἑνότητα γιὰ νὰ μὴ σβήσει ἡ Ἑλλάδα ἀπὸ τὸ χάρτη». Στὸ ἄρθρο ἐκεῖνο, ἀφοῦ χειροκροτοῦσε μὲ ἐνθουσιασμὸ τὴν θαυμαστὴ ἑνότητα ποὺ ἐπικρατοῦσε στὶς Ἕνοπλες Δυνάμεις μετὰ τὸ πραξικόπημα τοῦ Ἰωαννίδη, πρόβαλε τὴν ἐπιστροφὴ τοῦ Καραμανλῆ καὶ τοῦ Κωνσταντίνου σὰν τὴν μόνη ἐγγύηση γιὰ τὴν διατήρηση τῆς ἑνότητοῦ στρατοῦ καὶ λαοῦ. «Μόνο ἔτσι», κατάληγε ὁ κ. καθηγητὴς «θὰ διαφυλάξουμε τὴν Ἑλλάδα ἀπ' τὸ νὰ γίνει δικτατορία τοῦ προλεταριάτου»!!

Καὶ ὁ μὲν κ. Δερβέτογλου σήμερα ποὺ ἔχει δεῖ τὸ πρῶτομέρος τῆς ἐπιθυμίας του νὰ ἔχει ἐκπληρωθεῖ, ἐργάζεται γιὰ νὰ ὁλοκληρώσει τὴν οἰκοδόμηση τῶν προφυλακτικῶν μέτρων κατὰ τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου. Ἡ «Αὐγή», ὅμως, τί παριστάνει δίνοντάς του τὶς στῆλες της; Ἐκτὸς ἂν τὸ «πλατὺ ἀντιδικτατορικὸ μέτωπο» τῶν ἀποστατῶν τοῦ κινήματος μὲ τὰ ἀστικὰ κόμματα ἔχει πλέον ἀναλάβει καὶ ἐπίσημα νὰ ὑπερασπίζεται τὴν ἀστικὴ «Δημοκρατία» ἐξ ἴσου ἐνάντια στὸν κομμουνισμὸ ὅσο καὶ στὸν φασισμό.

Ρίξτε τὸ στέμμα στὰ σκουπίδια

Τὴν δικαιολογημένη ἀγανάκτηση κάθε δημοκρατικοῦ πολίτη προκάλεσε ὁ λόγος ἀπὸ τὴν τηλεόραση τοῦ Κωνσταντίνου Γκλύξμπουργκ.

Ὁ λόγος αὐτὸς ἦταν ἕνα ἀνακάτεμα ψευτιᾶς, ὑποκρισίας, ὑπηρεσίας, «δημοκρατικῆς» δημαγωγίας, γαρνιρισμένος μὲ μελοδραματικὲς φρασοῦλες.

Τὰ βασικὰ σημεῖα τοῦ λόγου ἦταν τὰ ἀκόλουθα:

ΠΡΩΤΟ: Καμώθηκε τὸν ἀντιδιχτατορικό. Μίλησε γιὰ τὴν προσπάθειά του νὰ «ἀπαλλάξει τὴν χώρα ἀπὸ τὴ διχτατορία» ἀποσιωπώντας πώς ἔκανε ὅ,τι μποροῦσε γιὰ νὰ φέρει τὴν διχτατορία, καὶ πώς τὴν στήριξε τοὺς πρώτους κρίσιμους μῆνες. Βέβαια. Ὁ Κωνσταντῖνος πολέμησε τὴν χούντα τῶν συνταγματαρχῶν ποὺ δυνάμωνε τὴν ἐπιρροή της στὸ στρατὸ σὲ βάρος τοῦ Παλατιοῦ. Τὴν πολέμησε ὄχι γιατί εἶναι ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας, ἀλλὰ ἐπειδὴ εἶναι

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΗΝ «ΗΒΗ»

Οἱ ἀπεργοί μιλοῦν στήν «αγωνιστικη πορεια»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ΗΣ ΣΕΛ

τωπίζαμε καὶ τότε, ἀντιμετωπίζουμε καὶ τώρα. Αὐτὰ τὰ προβλήματα μᾶς ἔκαναν νὰ συσπειρωθοῦμε γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ τὰ ἀντιμετωπίσουμε καλύτερα. Ἔτσι εἴχαμε δημιουργήσει μέσα στὸ ἐργοστάσιο ὁμάδες γιὰ τὴ συζήτηση τῶν προβλημάτων μας καὶ προώθηση τῶν σωστῶν λύσεων δηλαδὴ ἐπιτροπὲς πάλης.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Εἶχαν χτυπηθεῖ ἀπὸ τὴν ἀσφάλεια αὐτὲς οἱ ἐπιτροπές;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Εἴχαμε δουλέψει ἔτσι ὥστε νὰ μὴ χτυπηθοῦν. Μετὰ τὴν ἀλλαγὴ αὐτὲς οἱ ἐπιτροπὲς ἀπλώθηκαν. Δουλέψανε δηλαδὴ μέσα σ' αὐτὲς περισσότεροι ἐργάτες. Ἔτσι, κάναμε μιὰ συγκέντρωση σὲ κάποιο κινηματογράφο κάπου 250 - 300 ἐργάτες γιὰ νὰ συζητήσουμε ἀνοιχτὰ τὰ προβλήματά μας καὶ νὰ πάρουμε ἀποφάσεις.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποῦ καταλήξατε μετὰ ἀπὸ τὴ πρώτη σας συγκέντρωση.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ἀποφασίσαμε νὰ ζητήσουμε ἀπὸ τὴν ἐπιχείρηση τὴν ἱκανοποίηση τῶν αἰτημάτων. Ἡ ἐπιχείρηση ἔβαζε σὲ μακρύτερο χρόνο τὴν ἱκανοποίησή τους. Κάναμε συγκέντρωση στὴν ὁποία ἦρθε καὶ ὁ κ. Παναγόπουλος. Ἡ συμπεριφορά του πρὸς τοὺς ἐργάτες ἦταν πολὺ ὑπεροπτική. Ὅταν τέλειωσε τὴν ὁμιλία του (μᾶς εἶπε γιὰ τὸ κόπο ποὺ ἔχει κάνει γιὰ νὰ φτιάξει τὸ ἐργοστάσιο, καὶ τοὺς ἀγῶνες του κατὰ τῶν Γερμανῶν) μᾶς ἔκλεισε τὰ μεγάφωνα. Τελικὰ ἡ ἀπάντηση ποὺ πήραμε ἦταν ὅτι μόνο τὸ 10% γιὰ τὴν αὔξηση μπορεῖ νὰ δεχτεῖ καὶ τὸ χειρότερο ἀπ' ὅλα ἀπόλυσε 4 συναδέλφους μας συνδικαλιστές. Ἐφ' ὅσον πιὰ βλέπαμε ὅτι δὲν ἱκανοποιοῦσαν τὰ αἰτήματά μας κηρύξαμε 24ωρη προειδοποιητικὴ ἀπεργία. Μετὰ ἀπὸ αὐτὸ ἦρθε ἁρμόδιος προϊστάμενος καὶ ὑποσχέθηκε δίνοντας τὸ λόγο τῆς τιμῆς του ὅτι θὰ μᾶς δώση περισσότερα ἀπ' ὅ,τι ζητούσαμε. Ἀναγνώρισε δὲ τὴν συντονιστικὴ ἐπιτροπή μας, τὴν ἐκλεγμένη ἀπὸ τὴ συγκέντρωση σὰν τοὺς νόμιμους ἐκπρόσωπος τοῦ σωματείου. Οἱ ὑποσχέσεις ὅμως ἔμειναν ὑποσχέσεις. Καὶ ὄχι μόνο αὐτὸ ἀλλὰ προσπαθοῦσαν νὰ μᾶς διασπάσουν καὶ μᾶς ἔλεγαν ὅτι εἴμαστε ἐξτρεμιστές. Γι' αὐτὸ στὴ νέα συγκέντρωση ἀποφασίσαμε νὰ κατέβουμε σὲ ἀπεργία μέχρι νὰ ἱκανοποιήσουν τὰ αἰτήματά μας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Γιὰ τὴ δημιουργία τοῦ σωματείου σας τί θὰ κάνετε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Μέχρι στιγμῆς ἔχουμε μαζέψει 100 ὑπογραφές. Ἔχουμε ἐνοικιάσει καὶ γραφεῖα γιὰ νὰ μποροῦμε νὰ συγκεντρωνόμαστε καὶ νὰ δουλεύουν οἱ ἐπιτροπές. Σὲ ἕνα μήνα πρέπει νὰ ἔχουν τελειώσει οἱ διαδικασίες καὶ νὰ λειτουργεῖ τὸ σωματεῖο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποιοί ἐργάτες ἔχουν κατέβει στὴν ἀπεργία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ἀπεργοὶ εἶναι αὐτοὶ ποὺ δουλεύουν μέσα στὸ ἐργοστάσιο. Αὐτοὶ ποὺ δὲν κατέβηκαν στὴν ἀπεργία εἶναι οἱ ὁδηγοὶ τῶν αὐτοκινήτων. Δυστυχῶς δὲν κατάλαβαν ὅτι τὰ αἰτήματά μας εἶναι κοινά.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πῶς ἔχετε ὀργανώσει τὴν ἀπεργία.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ὑπάρχει ἡ συντονιστικὴ ἐπιτροπὴ ποὺ ἔχει τὴ γενικὴ φροντίδα γιὰ τὴν ἀπεργία. Ὑπάρχουν ἐπιτροπὲς γιὰ νὰ πηγαίνουν σὲ ἄλλα ἐργοστάσια, νὰ πληροφορήσουν τοὺς ἐργάτες, καὶ νὰ προσπαθήσουν νὰ τοὺς ἑνώσουν καὶ αὐτοὺς στὸν ἴδιο ἀγῶνα ἐφ' ὅσον σὰν ἐργάτες ποὺ εἴμαστε ὅλοι ἔχουμε κοινὰ προβλήματα. Ἄλλη ὁμάδα εἰδικὴ γιὰ τὴ πληροφόρηση τοῦ Τύπου. Σπουδαῖο ρόλο παίζουν οἱ ἐπιτροπὲς περιφρούρησης. Φροντίζουν γιὰ νὰ κρατιέται ἡ ἑνότητά μας μέσα στὸν ἀπεργιακὸ χῶρο καὶ νὰ ἀπομακρύνουν κάθε ξένο στοιχεῖο ποὺ θέλει νὰ σπάση τὴν ἀπεργία.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ἔγινε κανένα ἐπεισόδιο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ἡ ἐπιχείρηση μᾶς ἀπείλησε ὅτι θὰ στείλη τοὺς ἐργάτες ποὺ δὲν κατέβηκαν στὴν ἀπεργία νὰ μᾶς χτυπήσουν. Ἐπίσης διάφοροι προϊστάμενοι ἔρχονται ἀπὸ τὰ πλάγια καὶ προσπαθοῦν νὰ μᾶς διασπάσουν. Κάλεσε ἡ ἐπιχείρηση καὶ 3 περιπολικὰ τῆς ἀστυνομίας. Ἕνας ἀστυνομικὸς ἀπειλήσε ἀπεργὸ ὅτι θὰ ἀρχίσουν «τὰ παλιὰ» ἂν κατέβη μέχρι τὸ δρόμο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τί εἰδικότητες ὑπάρχουν στὸ ἐργοστάσιο. Ὑπάρχουν ἐπικίνδυνα ἐπαγγέλματα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ὑπάρχουν οἱ ἠλεκτρολόγοι ποὺ δουλεύουν ὑπὸ τάση 380V. Τὰ νερὰ εἶναι παντοῦ. Προφυλάξεις δὲν ὑπάρχουν. Οὔτε γάντια οὔτε μπότες. Μερικὲς φορὲς ξεχύνονται ἀποχετεύσεις καὶ πλημμυρίζει τὸ ὑπόγειο. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ὑγρασία εἶναι καὶ ὁ θόρυβος ὁ ὁποῖος εἶναι φοβερὸς καὶ μᾶς σπάει τὰ νεῦρα. Μᾶς δίνουν ὑποσχέσεις ὅτι θὰ διορθώσουν μερικὰ πράγματα ἀλλὰ δὲν κάνουν τίποτε. Ἄλλο ἐπάγγελμα εἶναι οἱ θερμαστὲς ποὺ δουλεύουν μέσα στὶς ἀτμογεννήτριες χειμώνα - καλοκαίρι σὲ τρομαχτικὴ θερμοκρασία. Οἱ κίνδυνοι εἶναι πολλοὶ γιατὶ δὲν ἀντικαθιστῶνται διάφορα ἐξαρτήματα ὅπως σωλῆνες πιέσεως κλπ. Στὸ ἐμφιαλωτήριο εἶναι ἐπικίνδυνα νὰ δουλεύης γιατὶ δὲν ὑπάρχουν διάδρομοι νὰ περνᾶς, ἀναγκάζεσαι νὰ σκύβης, παντοῦ ὑπάρχουν σπασμένα μπουκάλια.

Πολλοὶ ἄλλοι ἐργάτες μᾶς περιέγραψαν τὶς συνθῆκες δουλειᾶς τους καὶ μᾶς εἶπαν γιὰ τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζουν μὲ τοὺς μισθοὺς πείνας ποὺ παίρνουν. Χαρακτηριστικὰ εἰπώθηκαν : «Λεφτὰ εἶναι αὐτὰ ποὺ παίρνουμε; Ἔχουμε οἰκογένειες καὶ τὶς ἔχουμε χωρὶς ροῦχα». «Δουλεύω 4 χρόνια καὶ παίρνω 165 δρχ. Μαζεύω σκουπίδια 8 ὧρες τὴν ἡμέρα καὶ κάνω τόσα χιλιόμετρα». «Ὅλο κρατήσεις μᾶς κάνουν. Πολλὰ λεφτὰ δίνουμε στὰ εἰσιτήρια. Ὅσο κι' ἂν κάνουμε οἰκονομία δὲν βγαίνουμε στὰ ἔξοδα».

Γιὰ τὴ πληροφόρηση καὶ τὴν εὐεργετικὴ συμπαράσταση στὴ ἀπεργία, οἱ ἀπεργοὶ τῆς ΗΒΗ κυκλοφόρησαν ἀνακοίνωση πρὸς ὅλους τοὺς ἐργαζόμενους.

Ἡ ἀνακοίνωση ἦταν ἡ ἑξῆς:

Οἱ ἀπεργοὶ διαδηλώνουν ἔξω ἀπὸ τοῦ Παναγόπουλου.

«ΕΑΜ - ΕΛΑΣ - ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ !»

ἀντήχησε καὶ στὴν πορεία τῆς 24 Νοέμβρη

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ 1

ἦταν ἕνα γεγονὸς ποὺ μίλησε κατ' εὐθεῖαν στὸ λαὸ καὶ δέθηκε μαζί του μὲ δεσμοὺς αἵματος. Παρ' ὅλο ποὺ χρονικὰ δὲ κράτησε οὔτε μιὰ ἑβδομάδα κομάτιασε τὸ προσωπεῖο τῆς ξενόδουλης στρατοκρατικῆς χούντας καὶ διάλυσε τὶς αὐταπάτες γιὰ συμβιβασμοὺς μαζί της.

Ταυτόχρονα ὁροθέτησε γιὰ τὸ λαϊκὸ κίνημα τὸ δρόμο γιὰ τὴ νίκη, ἔδωσε τὶς προοπτικές, αὐτὸ ποὺ δὲν ἔχει ἀκόμα ἐκφραστεῖ σὲ θεωρία ἀλλὰ καὶ ποὺ ὅλοι καταλαβαίνουμε μιλώντας γιὰ τὸ «δρόμο τοῦ Νοέμβρη».

Τὸ πῶς θὰ καλυφθεῖ αὐτὸς ὁ δρόμος εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς στόχους τῆς ἀντίδρασης καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ παιχνίδια ποὺ προσπαθήθηκε νὰ προωθηθεῖ μὲ εὐκαιρία τὴ πρώτη ἐπέτειο τῆς ἐξέγερσης. Μέχρι σήμερα οἱ κάθε ἀπόχρωσης ἀντιδραστικοὶ γιὰ νὰ καλύψουν στὴ μνήμη τοῦ λαοῦ κάποιο ἱστορικὸ γεγονός, σημασίας τέτοιας ποὺ νὰ γεννᾶ προσανατολισμοὺς γιὰ τὸ κίνημα, ἔχουν χρησιμοποιήσει ὅλο τὸ ὁπλοστάσιο τῆς ψευτιᾶς, τῆς συκοφαντίας, τοῦ ραδιοφώνου, τῆς τηλεόρασης, τοῦ σχολείου, τοῦ χωροφύλακα καὶ ὅλα τὰ ἀνάλογα στηρίγματα τῆς κρατικῆς μηχανῆς. Ὅμως ἡ σχέση τοῦ λαοῦ μὲ τὴν ἐξέγερση τοῦ Πολυτεχνείου ἦταν τόσο ἰσχυρὴ καὶ καθαρὴ ὥστε κάθε προσπάθεια νὰ χαρακτηρισθεῖ σὰν «κομμουνιστικὴ» ἄρα «ἐαμοβουλγάρικη», «ἀναρχική», ἄρα «μηδενιστικὴ καὶ σκοτεινὴ» καὶ ὅλα τὰ παρόμοια, ἦταν ἐκ τῶν προτέρων καταδικασμένη σὲ ἀποτυχία καὶ μάλιστα ἀποτυχία τῆς ὁποίας ἡ ἔκταση εἶναι δύσκολο νὰ προκαθοριστεῖ. Ταυτόχρονα εἶναι φανερὸ πὼς ἂν «ὁ δρόμος τοῦ Νοέμβρη» ἀφεθῆ ἀνέπαφος νὰ λειτουργήσει σὲ ἀντιπαράθεση μὲ τὸ δρόμο ποὺ ἀκολουθεῖ σήμερα τὸ σύστημα, ἂν ὄχι σοβαρὲς ἤττες τουλάχιστον σοβαρὰ προβλήματα εἶναι ἐξασφαλισμένα. Μόνη λύση λοιπὸν γιὰ νὰ προωθηθοῦν μὲ σχετικὴ ἄνεση τὰ ἀντιλαϊκὰ σχέδια εἶναι νὰ φανεῖ ὅτι ὁ δρόμος ποὺ ἀκολουθεῖται καὶ χαράζεται σήμερα εἶναι ἀκριβῶς ὁ δρόμος τοῦ Νοέμβρη ἐφαρμοσμένος στὰ συγκεκριμένα καὶ σημερινὰ προβλήματα τῆς χώρας. Αὐτὸ γιὰ νὰ ἐπιτευχθεῖ εἶναι ἀπαραίτητο ὁποιαδήποτε ἀναφορὰ πάνω στὸ Πολυτεχνεῖο νὰ εἶναι εὐνουχισμένη ἀπὸ τὸ «ὁ ἀγώνας συνεχίζεται» μὲ τὴν ἔννοια ποὺ ἔδωσε στὴ λέξη «ἀγώνας» ἡ Νοεμβριανὴ ἐξέγερση. Στὴ θέση αὐτοῦ τοῦ μηνύματος πρέπει νὰ μπαίνει τὸ «ὁ ἀγώνας συνεχίζεται» ἀλλὰ συνεχίζεται ἔτσι ἀκριβῶς ὅπως τὸν προωθοῦν αὐτὴ τὴ στιγμὴ οἱ διάφορες «ἀντιδιχτατορικὲς συμφωνίες» ποὺ ἐκτὸς ἀπὸ ἀντιδιχτατορικὲς εἶναι καὶ συμφωνίες γιὰ τὴ σταθεροποίηση τῆς δημοκρατίας (δημοκρατ.α γιὰ ποιούς;), τῆς οἰκονομίας (οἰκονομία τίνος;) καὶ τὴν ἐπίλυση τῶν ἐθνικῶν προβλημάτων (πρὸς ὄφελος τοῦ λαοῦ ἢ τῶν «φίλων» του;).

Μέσα σ' αὐτὸ τὸ πλαίσιο ἡ ἐκδήλωση γιὰ τὸ Πολυτεχνεῖο δὲν ἦταν ἀποδεκτὴ πρὶν τὶς ἐκλογές. Καὶ τοῦτο γιατὶ οἱ κινητοποιήσεις μέσα στὸ «εὐαίσθητο» προεκλογικὸ περιβάλλον θὰ μποροῦσαν νὰ ἀλλάξουν εὔκολα χαρακτῆρα καὶ νὰ ταράξουν τὶς ἤδη πολὺ λεπτὲς ἰσορροπίες καὶ διαδικασίες.

Ταυτόχρονα ὁ κόσμος ἔπρεπε νὰ δεχθεῖ ὅτι αὐτὴ τὴ στιγμὴ οἱ ἐκλογὲς καὶ ἡ ἀποκατάσταση τῶν κοινοβουλευτικῶν λειτουργιῶν ἦταν ἀπαραίτητες ὄχι μόνο γιὰ τὴν ἐπίλυση τῶν προβλημάτων τῶν κατόχων τῆς ἐξουσ.ας, ἀλλὰ καὶ τῶν δικῶν του. Σ' αὐτὸ ἀκριβῶς ἀποσκοποῦσε ἡ φόρμουλα «τώρα τιμᾶμε τοὺς νεκρούς μας καὶ συνεχίζουμε τὸν ἀγῶνα τους ἐκλέγοντας κυβέρνηση, ἀγωνιστικὲς κινητοποιήσεις θὰ γίνουν μετὰ τὶς ἐκλογές», ποὺ τόσο προωθήθηκε καὶ ἀπὸ τὰ μέσα ἐνημέρωσης καὶ ἀπὸ τὰ δύο ΚΚΕ καὶ τὸ ΠΑΣΟΚ.

ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Μὲ βάση τὸ ὅτι ὅλοι θέλανε τὶς κινητοποιήσεις γιὰ τὴν ἐπέτειο τοῦ Πολυτεχνείου μέσα στὸ πλαίσιο ποὺ περιγράψαμε παραπάνω, γιὰ τὴν ἐκδήλωση μετὰ τὶς ἐκλογὲς δούλεψαν, ὁ καθένας ἀπὸ τὴ σκοπιά του, ὅλοι ὅσοι εἶχαν ἀναλάβει τὸ σαμποτάζ τῆς ἐκδήλωσης τῆς 15ης Νοέμβρη.

Κατ' ἀρχὴν ἡ κυβέρνηση Καραμανλῆ ἀποδέχτηκε τὴν ἐκδήλωση σὰν ἀναγκαῖο κακό, σὰν ἀναπόφευκτο πικρὸ ποτήρι καὶ ταυτόχρονα σὰν τρόπο νὰ ἐκτονώσει τὸ λαό, καὶ νὰ πνίξει τὸ ἐπαναστατικὸ νόημα τοῦ Πολυτεχνείου ἀγκαλιάζοντάς το μὲ τὰ βρώμικα χέρια της. Τὰ δύο ΚΚΕ καὶ τὸ ΠΑΣΟΚ ἀναζητοῦσαν ἕνα πολιτικὸ περιεχόμενο ἀνάλογο μὲ τὴ τρέχουσα πολιτική τους ἐνῶ ταυτόχρονα εἶχαν ἐκτεθεῖ ἀπέναντι στὸ λαὸ ποὺ τὸν εἶχαν καλέσει σὲ «μεγαλειώδη» ἐκδήλωση μετὰ τὶς ἐκλογὲς ἀποσκοπώντας κατ' ἀρχὴν νὰ πνίξουν τὶς προεκλογικὲς κινητοποιήσεις. Τὴν ἐκδήλωση εἶδαν :

1.— Σὰν ρεβὰνς γιὰ τὴν ἐκλογικὴ συντριβή.

2.— Σὰν μέσον γιὰ νὰ καλμάρουν τὶς νεολαίες τους.

3.— Σὰν πίεση στὴ κυβέρνηση γιὰ μερίδιο τῆς ἐξουσίας.

Ἀπὸ ὅλες αὐτὲς τὶς σκοπιμότητες βγῆκε τὸ «ἀντιφασιστικο - ἀντιιμπεριαλιστικὸ» πολιτικὸ πλαίσιο τῆς ἐκδήλωσης. Ἡ ἀνταπάκλαση αὐτοῦ ἀκριβῶς τοῦ πολιτικοῦ πλαίσιου πάνω στὴ μορφὴ τῶν ἐκδηλώσεων ἦταν ἡ ἀκόλουθη :

α) Ἀπαγορεύτηκαν οἱ πολιτικὲς συζητήσεις μέσα στὸ Πολυτεχνεῖο! ! !

β) Ἡ διακόσμηση (γιατὶ περὶ διακόσμησης ἐπρόκειτο) τοῦ χώρου ἦταν ἐντελῶς μουσειακή. Ἄφθονα σήματα τῆς εἰρήνης καὶ διάφορα ἄλλα κατασκευάσματα μὲ λουλούδια εἶχαν σκοτώσει κάθε λιτότητα.

γ) Ὁ κόσμος λαχανιασμένος ἀναγκάζονταν νὰ βλέπει τὰ «μνημεῖα» ὅπου πέσαν οἱ ἥρωες καὶ νὰ βγαίνει τρέχοντας ἀπ' τὸ Πολυτεχνεῖο «λόγω τῆς μικρῆς χωρητικότητας». Ἐκλεκτοὶ καὶ γνωστοὶ καλλιτέχνες τραγουδοῦσαν τραγούδια τῆς ἀντίστασης καὶ τὸ πανηγύρι κορυφώνονταν μὲ συναυλία καὶ λόγο τοῦ κ. Πρύτανη.

Στὴ προσπάθεια διαστρέβλωσης τοῦ περιεχομένου τῆς ἐξέγερσης μέσα ἀπὸ τὴν ἐκδήλωση γιὰ τὴ πρώτη τῆς ἐπέτειο κομμάτι τῆς εὐθύνης ἔχουν καὶ οἱ ὁμάδες τῆς ἐπαναστατικῆς Ἀριστερᾶς. Μετὰ τὴν ἐκδήλωση - νίκη τῆς 15ης Νοεμβρίου οἱ ἐξωκοινοβουλευτικοὶ τῆς Ἀριστερᾶς στὴν οὐσία ἄφησαν τὸ Πολυτεχνεῖο στὰ χέρια αὐτῶν ποὺ τοὺς εἶχαν σαμποτάρει. Ἂν καὶ σωστὰ δὲν μὲ τεῖχαν στὴν ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ ἔπρεπε ὅλες αὐτὲς τὶς μέρες νὰ βομβαρδίσουν τὸ Πολυτεχνεῖο μὲ προκηρύξεις, νὰ ξεσκεπάσουν τὴν ὅλη προσπάθεια, νὰ προκαλέσουν πολιτικὲς συζητήσεις ἀγνοώντας τὶς ἀπαγορεύσεις καὶ γενικὰ νὰ δώσουν τὴ μάχη μὲ ὅσα μέσα εἶχαν στὴ διάθεσή τους. Ὁπωσδήποτε ὅμως ἔπρεπε νὰ μετέχουν στὴ διαδήλωση τῆς Κυριακῆς ὅπου εἶχαν τὶς δυνατότητες νὰ προωθήσουν σωστὰ συνθήματα καὶ γενικὰ νὰ καλλιεργήσουν τὸ ἀνάλογο μὲ τὴν ἐπέτειο ἀπαραίτητο μαχητικὸ κλίμα.

Ὁ λαὸς ποὺ συμμετεῖχε στὶς ἐκδηλώσεις κατ' ἀρχὴν ἦταν μαλακωμένος καὶ ὄχι ἀγωνιστικός. Τὴν αἰτία πρέπει νὰ ψάξουμε στὴ καλλιέργεια τοῦ «τώρα ἐκλογὲς — μετὰ ἀγωνιστικὲς κινητοποιήσεις». Ἐπίσης οἱ μορφὲς ποὺ εἶχαν διαλέξει οἱ ὀργανωτὲς κατέβαζαν τὶς διαθέσεις τοῦ κόσμου στὸ ἐπίπεδο τοῦ μνημοσύνου καὶ τῆς θρησκευτικῆς γιορτῆς. Ταυτόχρονα ὅμως ὁ λαὸς ἦταν συγκινησιακὰ φορτισμένος ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν ἐπέτειο τοῦ Νοέμβρη. Τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὶς ἐκδηλώσεις εἶχε ὀξυνθεῖ μὲ τὸ δείλημα πρὶν ἢ μετὰ τὶς ἐκλογές. Ἡ ὀξύνση αὐτὴ εἶχε μεγαλώσει μὲ τὴν ἐπιτυχία τῆς πορείας πρὸς τὴ Καισαριανή.

Ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ ἀντίθεση μεταφέρθηκε καὶ στὴ πορεία. Σὰν ἀγωνιστικὴ συνέχιση καὶ ἀφομοίωση τοῦ μηνύματος τοῦ Νοέμβρη στήθηκε καὶ προετοιμάστηκε ἀρκετὰ πλαδαρή, χωρὶς νεῦρο, χωρὶς παλμό. Δὲ γέννησε νέα συνθήματα καὶ δὲ βρῆκε τὴ σύνδεση μὲ τοὺς σημερινοὺς ἀγῶνες. Ταυτόχρονα ἦταν μαζικότατη καὶ ἔδωσε στὴ νεολαία τὴν αἴσθηση τῆς δύναμής της (στὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ ἦταν νεολαιίστικη ἐκδήλωση). Τὰ κομμάτια ποὺ βρέθηκαν κοντὰ στὶς ὀργανώσεις τῆς ἐπαναστατικῆς Ἀριστερᾶς ποὺ κατέθηκαν στὴ διαδήλωση ξεπέρασαν τὸ «προ καθορισμένο» πλαίσιο καὶ τὸ ΕΑΜ — ΕΛΑΣ — ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ τὸ Ο ΛΑΟΣ ΔΕ ΞΕΧΝΑ ΟΡΓΑΝΩΝΕΤΑΙ ΝΙΚΑ καὶ ἄλλα «προβοκατορικὰ» συνθήματα κυριάρχησαν.

Τμῆμα τῆς Πορείας τῆς 24 Νοέμβρη

Ἡ ἀπεργία ἔληξε τὴν Τετάρτη τὸ πρωΐ, καὶ οἱ ἐργάτες ξανάπιασαν δουλειά. Κέρδισαν μόνον 15% αὔξηση τοῦ μεροκάματου. Στὴν ἀπεργία σημαντικὸς παράγοντας ἐπιτυχίας θὰ ἦταν οἱ ὁδηγοὶ τῶν αὐτοκινήτων. Οἱ προσπάθειες ὅμως νὰ κατέβουν κι' αὐτοὶ σὲ ἀπεργία δὲν πέτυχαν. Ἔγινε ἐπίσης σὲ τέτοιο χρόνο ποὺ καὶ λόγω τῆς μὴ μαζικότητάς της δὲν κατάφερε νὰ δώση στὴν ἐπιχείρηση ἕνα τέτοιο χτύπημα ποὺ θὰ ἔδινε σὲ ἄλλη ἐποχή. Π.χ. τὸ καλοκαίρι ἢ τὴν ἄνοιξη. Οἱ ἐργάτες τοῦ ἐργοστασίου τῆς Κόκα - Κόλα καὶ ἄλλων ἀεριούχων ποτῶν ἑτοιμάζονταν γιὰ ἀπεργία ποὺ ὅμως ματαιώθηκε. Τώρα πιὰ ὅλοι μαζὶ ἔχουν ξεκινήσει προσπάθεια γιὰ τὴν δημουργία σωματείου ἐργατῶν ἐργοστασίων ἀεριούχων ποτῶν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

τῶν ἐργατῶν ἀεριούχων ποτῶν τοῦ ἐργοστασίου «ΗΒΗ» Α. Ε.

Συνάδελφοι, ἐργαζόμενοι τῆς Ἀθήνας

Μετὰ ἀπὸ ἑφτάμισυ χρόνια καταπίεσης, σκληρῆς ἐκμετάλλευσης καὶ καταπάτησης τῶν στοιχειωδῶν συνδικαλιστικῶν δικαιωμάτων μας, ἐμεῖς οἱ ἐργάτες καὶ ἐργάτριες τοῦ ἐργοστασίου «ΗΒΗ» ἀποφασίσαμε νὰ διεκδικήσουμε μιὰ ἀνθρωπινώτερη θέση, ξεφεύγοντας ἀπὸ τὴν ἐξαθλίωση καὶ τὴν μιζέρια. Γιὰ τοῦτο τὸ λόγο κατεβαίνουμε σὲ ἀπεργιακὸ ἀγῶνα, ἀφοῦ προηγούμενα ἐξαντλήσαμε κάθε προσπάθεια συνδιαλλαγῆς μὲ τὴ διεύθυνση τῆς ἐπιχείρησης, ἀντιμετωπίζοντας τὴν ὁλοκληρωτικὰ ἀρνητικὴ στάση της ἀπέναντι στὰ δίκαια αἰτήματά μας.

ΖΗΤΑΜΕ

1) Τὴν ἐπαναπρόσληψη τῶν συναδέλφων μας ποὺ ἀπολύθηκαν ἀπὸ τὴν ἐπιχείρηση, ἐπειδὴ ὕψωσαν τὴ φωνή τους διεκδικώντας γιὰ ὅλους μας ἀνθρώπινο μεροκάματο καὶ ἀξιοπρεπέστερες συνθῆκες δουλειᾶς.

2) Τὴν αὔξηση μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων τουλάχιστον κατὰ 35%. Τὰ σημερινὰ μεροκάματα τῶν 180 καὶ 200 δραχμῶν ποὺ παίρνουμε, μὲ τὴ σημερινὴ ἄνοδο τοῦ τιμαρίθμου δὲν καλύπτουν πιὰ οὔτε τὶς πιὸ βασικὲς ἀνάγκες τῶν οἰκογενειῶν μας. Καὶ ἐνῶ ἐμεῖς ἔχουμε μισθοὺς πείνας, ἡ «ΗΒΗ» φτιάχνοντας καινούργια ἔργο στάσια μὲ τὸ δικό μας ἱδρῶτα, πολλαπλασιάζει τὰ κέρδη της.

3) Τὴν κατάργηση τοῦ ἀντεργατικοῦ κανονισμοῦ ποὺ ἔγινε τὸ 1972 μὲ τὴ συνεργασία ἐπιχείρησης καὶ φασιστικῆς χούντας καὶ ὑπογράφτηκε ἀπὸ τὸν τότε ὑφυπουργὸ ἐργασίας. Οἱ διατάξεις τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ, εἶναι ἐντελῶς ἀντίθετες μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐλεύθερου συνδικαλισμοῦ καὶ σκοπεύουν στὴν κατοχύρωση τῶν συμφερόντων τῆς ἐπιχείρησης, σὲ βάρος τῶν δικῶν μας δικαιωμάτων.

4) Τὴν δημιουργία ἰατρείου, γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν συχνῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων. Εἶναι ἀπαράδεκτη ἡ κατάσταση ποὺ ἐπικρατεῖ σήμερα στὸ ἐργοστάσιο, ὅταν, τραυματισμένοι συνάδελφοι ἀφήνονται νὰ αἱμορραγοῦν χωρὶς νὰ τοὺς δίνεται ἡ στοιχειώδης ἰατρικὴ βοήθεια.

5) Ἀνθρώπινες συνθῆκες δουλειᾶς μέσα στὸ ἐργοστάσιο. Ἡ κατάσταση ποὺ ἐπικρατεῖ σήμερα σ' αὐτὸ μᾶς κατεβάζει στὸ ἐπίπεδο τῶν ὑποαναπτύκτων χωρῶν. Συγκεκριμένα ζητᾶμε, τὴ δημιουργία καντίνας καὶ τραπεζαρίας, γιὰ νὰ μὴ τρῶμε μέσα στὰ σκουπίδια καὶ τὶς ἀκαθαρσίες. Ἐπίσης τὴν τήρηση τοῦ εἰκοσαλέπτου διαλείμματος γιὰ τὸ φαγητό. Τὴν ἐπέκταση τῶν χώρων ὑγιεινῆς (ἀποχωρητήρια), μὲ εἰδικὴ ὑπηρεσία γιὰ τὴν καθαριότητά τους. Ἡ σημερινὴ βρωμερὴ κατάσταση ποὺ κυριαρχεῖ στὸ ἐργοστάσιο λόγω τῶν βασικῶν ἐλλείψεων ἔχει ἀντίστοιχες ἐπιπτώσεις ἀκόμα καὶ στὴν ποιότητα τῶν προϊόντων. Ζητᾶμε ἀκόμα τὴ δημιουργία στεγάστρων στοὺς ἀκάλυπτους χώρους γιὰ νὰ ὑποφέρουν λιγώτερο οἱ ἐργάτες ποὺ ἐργάζονται σ' αὐτοὺς ἀπὸ τὸ κρύο τὸ χειμῶνα καὶ τὸ λιοπύρι τὸ καλοκαίρι καὶ τὴν παροχὴ εἰδικῶν στολῶν γιὰ ὁρισμένες κατηγορίες ἐργαζομένων.

6) Τέλος ζητᾶμε νὰ πληρωθοῦν κανονικὰ τὰ μεροκάματα τῶν ἡμερῶν τῆς ἀπεργίας.

ΚΑΛΟΥΜΕ

Ὅλους τοὺς συναδέλφους τοῦ κλάδου μας νὰ συμπαρασταθοῦν στὸ δίκαιο ἀγῶνα μας, περνώντας ἀπὸ τὰ γραφεῖα τοῦ Σωματείου μας — Ἀγρινίου 5, στάση Ξύλινο Περίπτερο Φιλοθέης. Πιστεύουμε ὅτι μόνο ἡ ἑνοποίηση καὶ ὀργάνωση ὅλων τῶν ἐργαζομένων τοῦ κλάδου μπορεῖ νὰ προωθήση τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῶν συμφερόντων μας καὶ τὴν κατάκτηση μιᾶς καλύτερης ζωῆς γιὰ μᾶς καὶ τὰ παιδιά μας.

ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΡΓΑΤΡΙΕΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ «ΗΒΗ»

Ἀθήνα 23.11.74

ΚΥΠΡΟΣ: Ἐργατιά καί προσφυγιά πληρώνουν τά σπασμένα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ΗΣ ΣΕΛ.

πόκτησαν καὶ τουρκοκυπριακὸ πληθυσμό.

Κάθε διαπραγμάτευση ἑπομένως ἀπὸ δῶ καὶ πέρα θὰ παίρνει σὰ δοσμένο γεγονὸς πὼς τὸ χωριὰ Βουνὸ καὶ Σιγχαρὶ εἶναι χωριὰ τουρκικά. Καὶ νὰ ἦταν μονάχα αὐτά...

Ἀπ' τὴν ἄλλη μεριὰ οἱ Τοῦρκοι κρατᾶνε ἕνα μεγάλο ἀριθμὸ ἑλληνοκυπρίων στὰ κατεχόμενα ἐδάφη ὄχι γιὰ νὰ τοὺς ἀναγνωρίσουν τὸ δικαίωμα νὰ ζοῦν ἐλεύθεροι στὴ γῆ ποὺ γεννήθηκαν, ἀλλὰ γιὰ νὰ τοὺς χρησιμοποιήσουν στὴ δοσμένη στιγμὴ σὰν «ὅμηρους» ἐκβιάζοντας τὶς λύσεις ποὺ προτιμοῦν.

Τὸ κεντρικὸ σημεῖο ὅμως σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεση δὲν εἶναι ἡ τούρκικη πολιτική. Εἶναι ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβέρνησης Κληρίδη καὶ φυσικὰ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβέρνησης. Οἱ ἀστικὲς κυβερνήσεις στὴν Κύπρο καὶ στὴν Ἑλλάδα πασχίζουν νὰ ἱκανοποιήσουν τὰ ταξικὰ συμφέροντα ποὺ ἐκφράζουν. Αὐτὰ ὅμως τὰ συμφέροντα εἶναι ἀπόλυτα ἐξαρτημένα ἀπὸ τὰ συμφέροντα τῶν ἰμπεριαλιστῶν. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ πολιτική τους δὲ μπορεῖ παρὰ νὰ εἶναι πολιτικὴ ὑποταγῆς καὶ συμβιβασμοῦ. Πολιτικὴ ποὺ ὁδηγεῖ μέχρι τὰ ἐξωφρενικὰ «ἀνθρωπιστικὰ» κόλπα, ποὺ πιὸ πάνω καταγγείλαμε.

Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο, γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ, ἡ τραγωδία ἑνὸς λαοῦ γίνεται ἡ «εὐ καιρία» γιὰ νὰ προωθηθοῦν τὰ πιὸ ἀντιδραστικὰ τὰ πιὸ ἀντιλαϊκὰ σχέδια τῶν ἰμπεριαλιστῶν.

ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΗ ΣΥΝΟΜΩΣΙΑ

Μέχρι στιγμῆς δὲν ἔχει γίνει ἀκόμα μιὰ πλήρης καὶ λεπτομερειακὴ περιγραφὴ στὶς οἰκονομικὲς ἀπώλειες τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Εἶναι ὅμως γεγονὸς πὼς οἱ ἀπώλειες φτάνουν τὸ 70%. Οὐσιαστικὰ ἡ οἰκονομία τῆς Κύπρου ἔχει ἀναταραπεῖ.

Κι ὅμως ἡ ἀνατροπὴ αὐτὴ δὲ στοιχίζει τὸ ἴδιο σ' ὅλο τὸν Κυπριακὸ πληθυσμό! Ἡ κρίση φορτώνεται στοὺς ἐργαζόμενους. Στὶς πλάτες τῶν λαϊκῶν στρωμάτων πάει νὰ φορτώσει ἡ ἀστικὴ τάξη τὶς συνέπειες τῆς ἰμπεριαλιστικῆς ἐπίθεσης, ποὺ ἡ ἴδια προετοίμασε ὑπόθαλψε καὶ ἀνέχτηκε.

Ἡ ἀνασυγκρότηση τῆς κυπριακῆς οἰκονομίας εἶναι βασικὰ προϋπόθεση γιὰ τὴ νίκη τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Ἡ λευτεριὰ κι ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ νησιοῦ περνάει μέσα ἀπ' τὴ μάχη τῆς οἰκονομικῆς ἀνασύνταξης. Τὰ ξένα καὶ ντόπια μονοπώλια ἡ ἀστικὴ τάξη τῆς Κύπρου δὲν ξέρουν ὅμως ἀπὸ τέτοια. Ξέρουν μονάχα τὸ κέρδος. Ἔτσι ἀφοῦ χρόνια καὶ χρόνια ξεζούμιζαν τὸν Κύπριο ἐργάτη, τὸν ἀγρότη καὶ τὸν ὑπάλληλο τώρα ἀρνιοῦνται νὰ βάλουν τὰ κεφάλαιά τους στὴν παραγωγή. Δὲ μυρίζονται ἀπὸ πουθενὰ κέρδη. Γιὰ τὸ ἰδιωτικὸ κεφάλαιο, ἡ σωτηρία τῆς πατρίδας εἶναι ὑπόθεση γιὰ «ρομαντικούς».

Ἔτσι σὲ πρώτη φάση τὸ ξένο καὶ ντόπιο κεφάλαιο φροντίζει νὰ περισώσει τὰ πλούτη του. Πασχίζει μὲ χίλιους τρόπους νὰ ἀποσύρει τὶς ἐπενδύσεις του. Ἀναπτύσσεται ὄργιο παράνομης ἐξάγωγῆς συναλλάγματος. Οἱ πιὸ πλούσιες Κυπριακὲς οἰκογένειες μετανοστεύουν στὴν Ἑλλάδα καὶ ἀτὸ Λονδῖνο, σπεύδοντας νὰ ἐξασφαλίσουν προπαντὸς τὶς περιουσίες τους.

Μὰ ἡ πολιτικὴ τῶν μονοπωλίων δὲν εἶναι μονόπλευρη σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις. Ἀντίθετα ἡ «εὐελιξία» παραμένει κύριο χαρακτηριστικὸ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας στὴν οἰκονομία. Ἔτσι ἀπ' τὴ μιὰ μεριὰ φροντίζουν νὰ ἐξασφαλίσουν τὰ παράνομα κέρδη τους μὲ τὴν ἄρνηση συμμετοχῆς στὴν παραγωγικὴ διαδικασία (ἐπικίνδυνη ὑπόθεση πρὸς τὸ παρὸν γιὰ τὸ κεφάλαιο στὴν Κύπρο) καὶ βγάζουν κεφάλαια στὸ ἐξωτερικό. Ἀπ' τὴν ἄλλη μεριὰ ὅμως κυττάζουν πῶς θὰ ἐκμεταλλευτοῦν καλύτερα τὴν τραγικὴ θέση τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ὥστ ἐνὰ φορτώσουν ὅλα τὰ βάρη πάνω στὶς πλάτες του καὶ νὰ κερδοσκοπήσουν ὅσο γίνεται, ἀκόμα καὶ κάτω ἀπ' αὐτὲς τὶς συνθῆκες. Οἱ πουλημένοι στὸν ἰμπεριαλισμὸ κεφαλαιοκράτες, μόνιμοι ἐχθροὶ τοῦ λαοῦ, ὀργανώνουν τὴν ἐπίθεσή τους ἐνάντια στὴν ἐργατικὴ τάξη τῆς Κύπρου ,ἐνάντια στοὺς ἀγρότες καὶ τοὺς ὑπαλλήλους. Οἱ κεφαλαιοκράτες ἀρνιοῦνται νὰ διακυνδυνέψουν δικά τους κεφάλαια. Ζητᾶνε ὅμως νὰ στηρίζουν τὰ καινούργια τους κέρδη στὰ λεφτὰ καὶ στὴ δουλειὰ τοῦ λαοῦ. Ζητᾶνε δάνεια ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση γιὰ νὰ συνεχίσουν μὲ τὸ ἀζημίωτο τὶς λιστρικὲς τους δραστηριότητες.

Χαρακτηριστικὴ περίπτωση ὁ Κύπριος βιομήχανος Λανίτης (ἰδιοκτήτης τῆς Κόκα – Κόλα Κύπρου μὲ δυὸ ἐργοστάσια, ἕνα στὴ Λευκωσία κι ἕνα μικρότερο στὴ Λεμεσὸ καὶ μιᾶς μεγάλης οἰκοδομικῆς ἑταιρείας, τῆς Συμπάρκο). Ὁ Λανίτης ἀφοῦ μετακόμισε ὁ ἴδιος στὴν Ἀθήνα, τώρα ζητάει δάνειο 200.000 λιρῶν Ἀγγλίας ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση Κληρίδη γιὰ νὰ μεταφέρηλέει τὸ ἐργοστάσιό του ἀπὸ τὴ Λευκωσία στὴ Λεμεσό ἔτσι ὥστε νὰ ἔχει περισσότερη ἀσφάλεια. Δὲν ἔγινε γνωστὸ ἀκόμα ἂν ἡ κυβέρνηση χορήγησε τὸ δάνειο. Μόνο ἔτσι δὲχονται τὰ μονοπώλια νὰ ξαναμποῦνε στὴν παραγωγή.

Στὸ μεταξὺ ἀπ' τὴν ἄλλη μεριὰ ἡ ἐπίθεση ἐνάντια στοὺς ἐργαζόμενους ἐκδηλώνεται μὲ ὁμαδικὲς ἀπολύσεις. Σὲ πρώτη φάση ἡ ἀπάτη ξεπέρασε κάθε προηγούμενο. Πολλὲς ἐπιχειρήσεις ἀπόλυσαν ἐργάτες καὶ ὑπάλληλους λίγες μέρες μετὰ τὴν εἰσβολή, γιατὶ λέει ἀπουσίαζαν συνεχῶς ἀπ' τὴ δουλειά τους. Οἱ ἐργάτες αὐτοὶ καὶ οἱ ὑπάλληλοι εἶχαν πάρει τὸ ὅπλο καὶ πολέμαγαν τοὺς φασίστες καὶ τοὺς Τούρκους. Ὅταν γύρισαν, πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς βρεθήκαν μὲ ἀπόλυση ἀπ' τὴ δουλειά!

Στὴ συνέχεια οἱ ἀπολύσεις κλιμακώθηκαν. Ἡ ἐπίθεση τῶν μονοπωλίων καὶ τοῦ κράτους τους ἀναπτύσσεται. Κάτω ἀπὸ τέτοιες συνθῆκες ἔγιναν συχνὰ προσπάθειες ἀπὸ μέρους τῶν ἐργατῶν νὰ ἀνασυνταχτοῦν καὶ νὰ περιφρουρήσουν τὰ δικαιώματά τους. Σ' αὐτὴ τὴν τραγική τους θέση ζήτησαν τὴ συμπαράσταση — ποιοῦ ἄλλου; — τῆς Π.Ε.Ο. (Παγκύπριος Ἐργατικὴ Ὁμοσπονδία) καὶ τοῦ Ἀνορθωτικοῦ Κόμματος Ἐργαζόμενου Λαοῦ (ΑΚΕΛ), ποὺ τὴν ἐλέγχει. Ἡ Π.Ε.Ο. ὅμως καὶ τὸ ΑΚΕΛ ὄχι μονάχα δὲ συμπαραστάθηκαν, ἀλλὰ συχνὰ σαμποτάρησαν τὶς προσπάθειες τῶν ἐργαζόμενων. Σημαιοφόρος τῆς «ἑνότητας» τὸ ΑΚΕΛ, δέχεται νὰ θυσιάσει τὰ δίκαια τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ, καὶ ὑποθάλπει τὴν ἀδράνεια, τὴν ἠττοπάθεια καὶ τὴν ἀσυνταξία τῶν λαϊκῶν μαζῶν. Ταυτόχρονα ἀποπροσανατολίζει τὸ λαὸ μὲ τὴν καραμέλα τῆς ΕΣΣΔ. Στὴν πράξη ἡ πολιτικὴ αὐτὴ τοῦ ΑΚΕΛ καὶ τῆς Π.Ε.Ο. ἐκδηλώθηκαν ἐπανειλημένα τὸν τελευταῖο καιρό

Εἶναι χαρακτηριστικὰ τὰ ὅσα ἔγιναν στὰ ἐργοστάσια τοῦ Λανίτη ποὺ ἀναφέραμε καὶ πιὸ πάνω. Ὁ Λανίτης ἀπόλυσε ἐργάτες καὶ στὴ Λεμεσὸ καὶ στὴ Λευκωσία. Οἱ ἐργάτες τοῦ ἐργοστασίου τῆς Λεμεσοῦ κήρυξαν ἀπεργία. Ἡ Π.Ε.Ο. μπῆκε στὴ μέση καὶ «ἔσπασε» τὴν ἀπεργία. Μετὰ ἀπὸ τὸ «σπάσιμο» ὁ Λανίτης πῆρε θάρρος ὅπως ἦταν φυσικό. Ἀπόλυσε 30 παλαιοὺς ὑπάλληλους τοῦ ἐργοστασίου τῆς Λευκωσίας. Καινούργια προσπάθεια ἀπεργίας πνίγηκε ἀπὸ τὴν Π.Ε.Ο. Οἱ ὑπάλληλοι μένοντας ἀβοήθητοι, ἀναγκάστηκαν στὴν ἀπόγνωσή τους νὰ ζητήσουν συμβιβασμό. Ζήτησαν λοιπὸν νὰ ἐξαιρεθοῦν ἀπὸ τὶς ἀπολύσεις ὅσοι εἶχαν ἀπόλυτη ἀνάγκη. Ὁ Λανίτης ἀρνιέται καὶ πάλι. Καὶ ἡ Π.Ε.Ο. συμφωνεῖ. Ἡ ἱστορία εἶναι τόσο ἀληθινή, ὅσο εἶναι τραγική

Μὰ δὲν εἶναι μόνο ὁ Λανίτης ποὺ κάνει ἀπολύσεις. Στὸ ἐργοστάσιο παπουτσιῶν Γαλίδη στὴ Λευκωσία, ἀπὸ 60 ἐργατοϋπάλληλους ἔχουν μείνει 8. Στὸ ἐγγλέζικο ἐργοστάσιο παπουτσιῶν «ΒΑΤΑ» ἀπὸ 150 ἔχουν μείνει 20.

Μιὰ μεγάλη ἐπιχείρηση, τὰ πλυντήρια - καθαριστήρια «ΑΦΕΙΟΣ», ἔδωσε ἄδεια γιὰ χρόνο ἀόριστο χωρὶς ἀποδοχὲς σὲ παληοὺς ἐργάτες καὶ πῆρε νέους μὲ χαμηλὰ μεροκάματα.

Οἱ πιὸ πάνω περιπτώσεις ἀναφέρονται βέβαια μονάχα ἐνδεικτικά. Στὴν πραγματικότητα παντοῦ συμβαίνουν τὰ ἴδια καὶ χειρότερα.

Δὲ χειάζονται ἄλλα παραδείγματα. Ὑπάρχει μία περίτρανη ἀπόδειξη καὶ γιὰ τὸν πιὸ δύσπιστο. Μιὰ ἀπόδειξη ποὺ ξεσκεπάζει τὴν ἀντιλαϊκὴ φύση τῆς κυβέρνησης Κληρίδη. Ποὺ δείχνει ξεκάθαρα πὼς οἱ ἰμπεριαλιστὲς καὶ ἡ ἀστικὴ τάξη τῆς Κύπρου δὲ διστάζουν νὰ ὀργανώσουν τὴν ἀνοιχτὴ ἐπίθεσή τους ἐνάντια στὸ λαό, γιὰ νὰ στηρίζουν στὶς δικές του πλάτες τὴ διατήρηση τῆς οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς τους κυριαρχίας. Κι ἀκόμα — τὸ χειρότερο — ποὺ δείχνει ὅτι ἡ ἡγεσία τοῦ λαοῦ στὴν Κύπρο, ἀκολουθεῖ ὅλο καὶ πιὸ πολὺ τὸ δρόμο τῆς συνδιαλλαγῆς καὶ τοῦ συμβιβασμοῦ, ποὺ μονάχα ἤττες, ἀποδυνάμωση καὶ συμφορὲς φέρνει γιὰ τὸ λαϊκὸ κίνημα. Ἡ ἀπόδειξη αὐτὴ εἶναι ἕνα νομοθετικὸ διάταγμα, ποὺ ψηφίστηκε πρὶν ἕνα μῆνα περίπου, ἀφοῦ προηγουμένως ἐγκρίθηκε ἀπὸ τὴν Π.Ε.Ο. Μὲ τὸ νομοθετικὸ αὐτὸ διάταγμα, νομιμοποιοῦνται οἱ ἀπολύσεις. Μοναδικὸς ὅρος γιὰ νὰ εἶναι νόμιμη μιὰ ἀπόλυση σύμφωνα μὲ τὸ διάταγμα, εἶναι νὰ ἀποδείξη ὁ ἐργοδότης ὅτι ἡ ἐπιχείρησή του εἶναι «πληγεῖσα». Ἡ ὑποκρισία σ' ὅλη της τὴ μεγαλοπρέπεια. Στὶς συνθῆκες ποὺ ἔχουν δημιουργηθῆ στὴν Κυπριακὴ οἰκονομία, δὲν ὑπάρχει οὔτε μία (ἀριθμὸς 1ῆ ἐπιχείρηση ποὺ νὰ μὴ μπορεῖ νὰ ἀποδείξει ὅτι εἶναι «πληγεῖσα». Ἔτσι νομιμοποιεῖται ἀπεριόριστα καὶ χωρὶς κανέναν ὅρο τὸ δικαίωμα τοῦ ἐργοδότη νὰ ἀπολύση ὅποιον θέλει. Ἀλλὰ τὸ διάταγμα ἔχει καὶ συνέχεια. Μειώνεται τὸ ποσὸ ἀποζημίωσης ποὺ δικαιοῦται ὁ ἀπολυόμενος. Τὸ ἐπιχείρημα : ὁ προϋπολογισμὸς δὲν ἀντέχει τὸ βάρος αὐτό, γιατὶ «προβλέπεται νὰ αὐξηθεῖ ὁ ἀριθμὸς ἀπολύσεων πέραν τοῦ συνήθους». Οἱ ἐργάτες κι οἱ ὑπάλληλοι δὲν ξέρουν ἂν πρέπει νὰ γελάσουν ἢ νὰ κλάψουν. Ἡ Π.Ε.Ο. ὅμως ξέρει. Πανηγυρίζει! ΝΑΙ. ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΕΙ!!! Μὲ ἀνακοίνωσή της πρόβαλε τὸ διάταγμα σὰ «νίκη τῶν ἐργαζομένων»!!!

Τέτοιου λογῆς καὶ πολλὰ ἀκόμα προβλήματα ἀντιμετωπίζει ὁ πολύπαθος λαὸς τῆς Κύπρου. Οἱ ἐχτροί του μεθοδεύουν τὴ διαδικασία ὁριστικῆς ὑποδούλωσής του. Κι οἱ φίλοι του ἀποδεικνύονται ψεύτικοι. Ὁ λαὸς ὅμως ξέρει πὼς δὲν τοῦ ἔχουν μείνει πολλὲς ἐπιλογές. Γι' αὐτὸ καὶ προχωρεῖ, γιὰ ν' ἀνασυντάξει τὶς δυνάμεις του, γιὰ νὰ ἀναπτύξει τὴν ἀνυποχώρητη πάλη του. Γιὰ νὰ κερδίση τὴν ἀνεξαρτησία του. Γιὰ νὰ καταχτήσει τὴ λευτεριά του.

●

Ἡ ἰμπεριαλιστικὴ ἐπιδρομὴ βύθισε τὴν Κύπρο στὸ χάος.

Μὰ γιὰ νὰ προωθήσουν τὰ σχέδιά τους οἱ ἰμπεριαλιστὲς χρειάζονται μιὰ κατάλληλη κοινωνικὴ βάση κι ἕναν ἀντίστοιχο μηχανισμὸ μέσα στὴ χώρα ποὺ ἐνάντια της ἐξαπολύουν τὴν ἐπίθεσή τους. Καὶ τέτοια κοινωνικὴ βάση στὴν Κύπρο εἶναι ἡ ντόπια ἀστικὴ τάξη, ἀπόλυτα ἐξαρτημένη ἀπὸ τοὺς ἰμπεριαλιστές, ἀνίκανη καὶ ξεπουλημένη στοὺς ξένους ἐκμεταλλευτές, ἐκμεταλλεύτρια τάξη καὶ ἡ ἴδια. Ἔτσι καὶ σ' αὐτὴ τὴ φάση ἡ ἀστικὴ τάξη τῆς Κύπρου καὶ ὁ κρατικὸς μηχανισμὸς ποὺ τὴν ὑπηρετεῖ, ἔχοντας πέσει μάλιστα στὰ χέρια τῶν νικητὴ ἀντιδραστικῶν ἐκπροσώπων της, δὲν κάνει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ συνεχίζει τὴν ἐκμετάλλευση καὶ τὴν καταπίεση τοῦ λαοῦ, ἀνοίγοντας ἔτσι γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ τὸ δρόμο γιὰ τὴν ὁλοκλήρωση τῆς ἰμπεριαλιστικῆς ἐξάρτησης.

Ἡ σημερινὴ Κυβέρνηση εἶναι ἀνίκανη νὰ ἀντιποκριθεῖ στὶς ἀνάγκες τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, γιατὶ εἶναι μιὰ κυβέρνηση ἐντελῶς ξένη ἀπὸ τὸ λαὸ καὶ τὰ προβλήματά του.

Ὁ Κυπριακὸς λαὸς θὰ παλαίψει σ' αὐτὴ τὴ φάση ἐνάντια στὴν ἑνότητα τῆς οἰωπῆς, ἐνάντια στὴν ἑνότητα τῆς «φρονιμάδας», τῆς ἀδράνειας, τῆς ἀσυνταξίας.

Θὰ παλαίψει γιὰ μιὰ ἑνότητα πάλης, γιὰ μιὰ ἑνότητα ὀργάνωσης, γιὰ νὰ προχωρήσει στὴν οἰκονομική του ἀνασυγκρότηση, γιὰ νὰ κατακτήσει τὴ λευτεριά του.

Γιὰ νὰ ρίξει τὰ οἰκονομικὰ βάρη τῆς ἀνασυγκρότησης στὰ μονοπώλια καὶ τοὺς συμμάχους τους. Γιὰ νὰ συντρίψει ὁριστικὰ τοὺς ἐχθρούς του.

Ἐνῶ στὴν Κύπρο προωθεῖται στὴν οὐσία ἡ διχοτόμηση μὲ ἀνταλλαγὴ πληθυσμῶν καλυμμένη σὰν ἀνταλλαγὴ αἰχμαλώτων, οἱ «Μεγάλοι» στὸ Βλαδιβοστὸκ ὑπόσχονται ὑποκριτικὰ Κύπρο ἑνιαία κι ἀνεξάρτητη.

ΣΤΡΑΓΓΑΛΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ

ΑΓΓΛΙΑ: ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΩΝ ΜΟΝΟΠΩΛΙΩΝ ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ ΤΟΥ

Λονδίνο: Ὁ «παροιμιώδης» φιλελευθερισμὸς τῆς ἀγγλικῆς ἄρχουσας τάξης δὲν ἀντέχει στὸ λαϊκὸ ἀγώνα. Κάτω' ἀπ' τὰ χτυπήματα τῆς πάλης τοῦ Ἰρλανδικοῦ λαοῦ ἐνάντια στὸν ἐγγλέζικο ἰμπεριαλισμὸ καὶ τῶν ἀδίκοπων ἀγώνων τῆς ἐργατικῆς τάξης τῆς Ἀγγλίας, ἡ «ἐργατικὴ» κυβέρνηση ἀντιδράει σπασμωδικὰ καὶ πανικόβλητα. Περιορίζει τὶς δημοκρατικὲς ἐλευθερίες. Εἰσηγεῖται νομοσχέδιο ποὺ αὐξάνει τὶς δικαιοδοσίες τῆς ἀστυνομίας, ἐπιτρέπει τὴ σύλληψη χωρὶς ἔνταλμα τὴν κράτηση χωρὶς συγκεκριμένη κατηγορία καὶ τὴ ἐκτόπιση στὴ Βόρειο Ἰρλανδία, καὶ τέλος θέτει ἐκτὸς νόμου τὸ Δημοκρατικὸ Ἰρλανδέζικο Στρατό. Μέσα σὲ μιὰ ἠλεκτρισμένη συνεδρίαση τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, ὅπου ἔξαλλοι συντηρητικοὶ βουλευτὲς σπρίγκλιζαν «αὐτὰ δὲν εἶναι ἀρκετὰ!», ὁ ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν Ρόϋ Τζένκινς ὁμολογεῖ πὼς τέτοιο μέτρα δὲν ἔχουν ἐφαρμοστεῖ παρὰ μόνο σὲ καιρὸ ἐμπόλεμης κατάστασης καὶ «ἔξωτερικοῦ κινδύνου».

Ὁ καινούριος αὐτὸς νόμος ὁλοκληρώνει μιὰ πορεία περιορισμοῦ τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν στὴν Ἀγγλία. Ἐδῶ καὶ τρία χρόνια τὸ ἀστικὸ κράτος σφίγγει συνεχῶς τὰ λουριά. Οἱ ἐπεμβάσεις τῆς ἀστυνομίας γίνονται ὅλο καὶ πιὸ συχνὲς ὅλο καὶ πιὸ ἄγριες, διαρρήξεις καὶ ψαξίματα σπιτιῶν καὶ γραφείων, «ἐπισκέψεις» στὰ διαμερίσματα ἀγωνιστῶν τὶς «πρῶτες πρωινὲς» ὥρες, παρακολουθήσεις τῶν τηλεφώνων, ξυλοδαρμοὶ τῶν ἔγχρωμων μεταναστῶν ἔχουν γίνει στοιχεῖο τῆς καθημερινῆς ζωῆς. Οἱ δίκες ἐνάντια στοὺς ἀπεργοὺς καὶ οἱ ἀντίστοιχες ποινὲς παίρνουν ὅλο καὶ μεγαλύτερες διαστάσεις. Παράδειγμα ἡ καταδίκη 3 ἐτῶν τῶν ἀπεργῶν τοῦ Σρούσμπουρυ γιὰ δῆθεν «συνομωσία» μόνο καὶ μόνο γιατὶ προσπαθοῦσαν νὰ πείσουν τοὺς συναδέλφους τους νὰ συμμετάσχουν στὴν ἀπεργία.

Τὴν ἄγρια αὐτὴ ἐπίθεση ἐνάντια στὰ πιὸ βασικὰ τῆς δικαιώματα τὴν ἀντιμετωπίζει σύσσωμη ἡ ἐργατικὴ τάξη τῆς Ἀγγλίας. Ὅπως δὲν ἀποδέχτηκε ποτὲ τὴ νομιμότητα τῆς καταδίκης τῶν ἀπεργῶν τοῦ Σρούσμπουρυ καὶ μὲ συνεχεῖς ἀγῶνες καὶ κινητοποιήσεις κατόρθωσε νὰ ἀπελευθερώσει τὸν ἕναν μετὰ τὸν ἄλλο τοὺς περισσότερους καταδικασμένους ἀπεργοὺς ἔτσι καὶ τώρα δὲν θὰ ἀφίσει νὰ περάσουν τὰ βρώμικα σχέδια τοῦ «ἐργατικοῦ» Τζένκινς καὶ τῶν ἀφεντικῶν του στὸ χρηματιστήριο τοῦ Λονδίνου.

ΟΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΟΝΤΑΙ

Σύντροφος τῆς ὀργάνωσης «Διεθνεὶς Σοσιαλιστὲς» καταγγέλλει:

Τὸ προπερασμένο Σάββατο καθὼς πουλοῦσα τὸ «Σοσιαλιστὴ Ἐργάτη» στὸν κεντρικὸ δρόμο τοῦ Γκίλντφορντ (προάστιο τοῦ Λονδίνου) μὲ πλησιάσανε δύο ἀστυνομικοί.

Ἀφοῦ σκέφτηκαν βιαστικὰ ἀποφασίσανε πὼς πουλοῦσα δίχως ἄδεια. Μοῦ πῆραν τὰ στοιχεῖα καὶ φύγανε. Μιστὴ ὥρα ἀργότερα ἐπιστρέφανε καὶ μοῦ εἶπαν πὼς μὲ συλλαμβάνουν τδιὰ παρακήλυση τῆς κυκλοφορίας».

Μὲ ὁδήγησαν στὸ ἀστυνομικὸ τμήμα ὅπου κατακράτησαν 25 ἀντίτυπα τῆς ἐφημερίδας σὰν «τεκμήριο» τοῦ παραπτώματος.

Ἀφοῦ μὲ κρατήσανε γιὰ κάμποσες ὧρες δίχως νὰ μοῦ δώσουν ἐξηγήσεις ἀφέθηκα ἐλεύθερος.

Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἡ ἀστυνομία παίρνει τέτοια μέτρα ἐνάντια στὶς ἐφημεριδοπώλες, ἂν καὶ τελευταῖα μᾶς παίρνουν ταχτικὰ τὰ στοιχεῖα.

Ἡ κατηγορία γιὰ «παρακώλυση» εἶναι ἀκόμη πιὸ ἐνδιαφέρουσα μιᾶς καὶ στὸ κεντρικὸ δρόμο τοῦ προάστιου ἀπαγορεύεται ἡ κυκλοφορία αὐτοκινήτων τὸ Σαββατοκύριακο.

Τὸ περασμένο Σάββατο ἀπαντήσαμε σ' αὐτὴ ἐπίθεση στὰ δικαιώματά μας μὲ ἕνα «μαζικὸ πούλημα» ὅπου συμμετεῖχαν καὶ σύντροφοι ἀπὸ ἄλλα προάστια καὶ ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ Λονδῖνο. Τὸ τοπικὸ τμῆμα τῆς Ἀγγλικῆς ΓΣΕ ὑποσχέθηκε νὰ μᾶς ὑποστηρίξει. Αὐτὸ εἶναι σημαντικὸ γιατὶ αὐτὴ ἡ ἐπιθετικὴ ἐνέργεια δὲν ὀφείλεται βέβαια στὴν πρωτοβουλία τῶν ἀστυνόμων οὔτε στρέφεται μόνο ἑνάντια σὲ ἕνα ἀπονωμένο ἐφημεριδοπώλη. Ὁπωσδήποτε ἔχει τὶς ρίζες της σὲ μιὰ γενικότερη πολιτικὴ ποὺ στρέφεται ἐνάντια σ' ὅλη τὴν ἐργατικὴ τάξη. Ἀλλὰ ὅπως τόδειξε καὶ τὸ «μαζικὸ» μας πούλημα, ἐἴμαστε ἀπὸ φασισμένοι νὰ πολέψουμε ἑνάντια στὶς προσπάθειες νὰ μᾶς φιμώσουν καὶ νὰ περιωρίσουν τὸ δικαίωμά μας νὰ πουλᾶμε τὴν ἐφημερίδα μας.

Ἐργατικές ἀπεργίες ἡ μαχητική ἀπάντηση στή κυβέρνηση Καραμανλῆ

ΕΘΥΛ - ΕΛΛΑΣ, ΑΛΑΤΙΝΗ, ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΠΟΘΗΚΕΣ, «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ»

Ἀπεργία ὑπαλλήλων Γενικῶν Ἀποθηκῶν

250 ὑπάλληλοι τῶν Γενικῶν ἀποθηκῶν τῆς Ἀθήνας, τοῦ Πειραιᾶ καὶ τῆς Ἐλευσίνας, κήρυξαν τὴ Τετάρτη 23)11 ἀπεργία. Βασικὸ αἴτημα εἶναι ἡ μισθολογικὴ ἐξομοίωσή τους μὲ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἐθνικῆς Τράπεζας.

Πρὶν νὰ κηρυχτῆ ἡ ἀπεργία ἐκπρόσωποι τῶν ὑπαλλήλων εἶχαν ἐπισκεφτῆ τὸν Διοικητὴ τῆς Ἐθνικῆς Τράπεζας, καὶ τοῦ εἶχαν θέσει ἐκ νέου τὸ πρόβλημα. Ὁ Διοικητὴς δεχόταν νὰ δοθῆ αὔξηση μόνο 5%. Μετὰ ἀπὸ αὐτὸ οἱ ὑπάλληλοι προχώρησαν στὴν ἀπεργία. Τὸ αἴτημα αὐτὸ τίθεται ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους ἀπὸ τὸ 1955 χωρὶς νὰ ἔχη μέχρι τώρα ἱκανοποιηθῆ. Γιὰ σήμερα 28)11 ἔχει καλεστῆ συζήτηση ἀπὸ ἐκπροσώπους τῶν ἐργαζομένων, τῆς ἑταιρίας καὶ τοῦ ὑπουργείου. Πάντως ἡ ἀπόφαση τῶν ὑπαλλήλων εἶναι νὰ συνεχίσουν τὸν ἀγῶνα τους μέχρι τὴ πλήρη ἱκανοποίηση τῶν αἰτημάτων ποὺ ἔχουν θέσει. Ἐνδέχεται νὰ μετατραπεῖ ἡ ἀπεργία σὲ ἀπεργία πείνης.

Ἀπὸ τὸ Σάββατο 30)11 ἡ ἀπεργία θὰ ἐπεκταθεῖ καὶ στὰ καταστήματα τῆς Ἑταιρίας σὲ ὁλόκληρη τὴ χώρα.

Στοὺς ἀπεργοὺς ἔστειλαν τηλεγραφήματα συμπαράστασης οἱ ὑπάλληλοι τῶν καταστημάτων Θεσσαλονίκης, Βόλου, Πάτρας, Ἡρακλείου, Λάρισας, Βέροιας, Καβάλας. Ἐπίσης στὸ δίκαιο ἀγῶνα τους συμπαραστέκονται οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τράπεζας.

★

Ἀπεργία στὴν Ἀλλατίνη

Ἀπολύσεις καὶ στὴν Ἀλλατίνη. Οἱ ἐργάτες ἀπάντησαν ἀγωνιστικά. Κήρυξαν 24ωρη προειδοποιητικὴ ἀπεργία. Ἐπίσης μὲ τὴν ἀπεργία ἐκφράζουν τὴ διαμαρτυρία τους γιὰ τὴν ἀπόφαση ποὺ πῆρε ἡ ἐπιχείρηση νὰ κλείση τὸ παληὸ τμῆμα τοῦ Κεραμοποιείου μὲ ἀποτέλεσμα μεγάλος ἀριθμὸς ἐργατῶν νὰ μένουν χωρὶς δουλειά. Ἡ ἀπεργία πέτυχε ἀπόλυτα. Οἱ ἐργάτες ἔχουν πάρει τὴν ἀπόφαση νὰ συνεχίσουν τὸν ἀγῶνα μὲ στάσεις ἐργασίας μέσα στὸ ἐργοστάσιο μέχρι νὰ ἱκανοποιηθοῦν τὰ αἰτήματα.

★

ΕΘΥΛ – ΕΛΛΑΣ

48ωρη προειδοποιητικὴ ἀπεργία κηρύχτηκε ἀπὸ τοὺς ἐργάτες τῆς ΕΘΥΛ — ΕΛΛΑΣ στὴ Θεσσαλονίκη.

Βασικὰ αἰτήματα τῶν ἀπεργῶν εἶναι ἡ αὔξηση τῶν ἡμερομισθίων καὶ ἀνθρωπινώτερες συνθῆκες δουλειᾶς.

Ἡ ἐπιχείρηση χρησιμοποιεῖ διάφορα μέσα ἐκφοβισμοῦ γιὰ νὰ κάμψει τὴν ἀγωνιστικότητα τῶν ἀπεργῶν. Ἡ ἀσφάλεια τῆς Θεσ)νίκης τρομοκρατεῖ τοὺς ἐργάτες καὶ προσπαθεῖ νὰ σπάσει τὴν ἀπεργία. Καταγγέλλεται ἐπίσης ὅτι σὲ ὑπεύθυνες θέσεις ποὺ μόνο εἰδικευμένο προσωπικὸ μπορεῖ νὰ δουλέψει, τοποθετοῦν ἀνειδίκευτο προσωπικό. Αὐτὸ δημιουργεῖ κινδύνους γιὰ τὴν ἴδια τὴ ζωὴ τῶν ἐργαζομένων ἀλλὰ καὶ καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα γιὰ τὴν περιοχὴ καὶ τ